

မြန်မာ့သမိုင်းဝင် အောင်ဆန်းသူရိယ သူရဲကောင်း ၆ ဦး

ဗိုလ်မှူး အေးရီ

ဗိုလ်ကြီး တိုက်မွန်

တပ်သား လှသောင်း

တပ်သား
ရွတ်(က်)ဗဟာဇူးရိုင်း

တပ်သား စောမြင့်

အရပ်သား စောဘရီ

အမ်းသူမ်း (သျှိသူားမြေ)

စာရေးသူ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် မလှိုင်မြို့၊ အမှတ် (၁၀) ရပ်ကွက်၌ အဘ ဦးတုတ်ချော(ကွယ်လွန်)၊ (မြေစာရင်း အင်စပက်တော်)နှင့် အမိ ဒေါ်မြညွန့်တို့ က မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ မွေးချင်း ၇ ယောက် အနက် ဆဋ္ဌမ မြောက်သားဖြစ်ပါသည်။

၁၉၈၀-၁၉၈၁ ပညာသင်နှစ်တွင် အထက-မလှိုင်မြို့မှ ၁၀တန်း အောင်မြင်ခဲ့ပြီး မိတ္ထီလာဒေသကောလိပ်၌ ဝိဇ္ဇာ-သင်္ချာဘာသာတွဲဖြင့် ဒုတိယနှစ် အထိပညာသင်ကြားခဲ့ပါသည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ် ဒေသကောလိပ် ဒုတိယနှစ်တွင် ပညာသင်ကြားနေရာမှ အလုပ်သင်ဗိုလ် ဗိုလ်လောင်းသင်တန်း အမှတ်စဉ်(၁၃) သို့ တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် ကျောင်းဆင်းပြီးနောက် တပ်မတော် အရာရှိအဖြစ် ခြေလျင် /ခြေမြန် တပ်ရင်းများ ၊ ဌာနချုပ်များ တွင် ရာထူးအဆင့် အမျိုးမျိုးဖြင့် တပ်စုမှူး၊ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ၊ တပ်ခွဲမှူး၊ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီး၊ ဦးစီးအရာရှိ (တတိယတန်း)၊ ဌာနချုပ်တပ်ခွဲမှူး၊ စစ်ဦးစီးမှူး (ဒုတိယတန်း)၊ စစ်ကြောင်းမှူး၊ ဒုတပ်ရင်းမှူး၊ တပ်ရင်းမှူးနှင့် လက်ထောက် စစ်ရေးချုပ် စသည့် တာဝန်များကိုထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။

တပ်မတော်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ဒုတိယနှစ်တက္ကသိုလ် စာပေးစာယူသင်တန်းအား သမိုင်းအဓိကဘာသာရပ်ဖြင့် မိတ္ထီလာကောလိပ်တွင် ဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့ပြီး မန္တလေးတက္ကသိုလ်နှင့် စစ်တွေဒီဂရီ

ကောလိပ်တို့ တွင် အဝေးသင်တက္ကသိုလ်ပညာအား ဆက်လက်ဆည်းပူး သင်ယူခဲ့ရာ ၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ (သမိုင်း) ဘာသာရပ်ဖြင့် ဘွဲ့ရရှိခဲ့ ပါသည်။ ။

ငယ်စဉ်က အားကစားလိုက်စားခဲ့ပြီး မလှိုင်မြို့နယ်(ကျောင်းသား၊ လူငယ်၊ လူကြီး) ဘောလုံး လက်ရွေးစင်၊ မိတ္ထီလာမြို့နယ် လူကြီးဘောလုံး လက်ရွေးစင်၊ မိတ္ထီလာခရိုင် ကျောင်းသား ဘောလုံးလက်ရွေးစင်နှင့် မိတ္ထီလာဒေသကောလိပ် ဘောလုံးလက်ရွေးစင် ကစားသမားဖြစ်ခဲ့သည်။ ။ တပ်မတော် (ကြည်း၊ ရေ၊ လေ) ဂေါက်သီးရိုက်ပြိုင်ပွဲဝင် ကစားသမားတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ။

ငယ်စဉ်ကပင် စာပေဖတ်ရှုလေ့လာခြင်းကို ပျော်မွေ့ခဲ့ပြီး အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှားမြေ)၊ မိုးတိမ် (တမာမြေ) ကလောင်အမည်များ ဖြင့် ဆောင်းပါး၊ ဝတ္ထုများအားမဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်၊ ဂျာနယ်၊ သတင်းစာများ တွင် ရေးသားလျက်ရှိသည်။ ။ မြန်မာနိုင်ငံစာရေးဆရာအသင်းဝင်အမှတ်မှာ ၁၀၃၂၀ ဖြစ်ပါသည်။ ။

အလယ်တန်းပြဆရာမ ဒေါ်သိန်းသိန်းမော်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့ပြီး သမီးနှစ်ဦးနှင့်အတူ နေပြည်တော်တွင် နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။ ။ လက်ရှိ စစ်ရေးချုပ်ရုံးတွင် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးအဆင့်ဖြင့် လက်ထောက်စစ်ရေးချုပ်တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက် ရှိပါသည်။ ။

စာရေးသူ၏ တင်ပြချက်

ကျွန်တော် အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝနှင့် ဒေသကောလိပ် ကျောင်းသားဘဝတို့ တွင် တက္ကသိုလ် စိန်တင်၏ " ဗိုလ်မှူး အောင်ဆန်း သူရိယ အေးချို၊ ဗိုလ်ကြီး အောင်ဆန်းသူရိယ တိုက်ချွန်း နှင့် တပ်ကြပ်

မောင်ထူး(နောင် - ဗိုလ်မှူး)၏ "အောင်ဆန်းသူရိယလှသောင်း" စာအုပ်များကို ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့ပါသည်။ ဗိုလ်လောင်းဘဝနှင့် တပ်မတော် အရာရှိငယ်ဘဝတို့ တွင် ထပ်မံဖတ်ရှု၍ နိုင်ငံ၏ နောက်ခံသမိုင်းကြောင်း၊ သောင်းကျန်းသူသမိုင်းကြောင်းများ နှင့် တပ်မတော်သမိုင်းကြောင်းများကို ဂဗနဏသိရှိခဲ့ရပါသည်။ ။ သူတို့ သူရဲကောင်းသုံးယောက်သည် ကျွန်တော်၏ လူငယ်ဘဝအတွေးထဲတွင် မကြာခဏ တဝဲလည်လည်ရှိခဲ့ပါသည်။ ။

"တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ကိုအေးချိုသည် ကုလားကပြားကို ယူပြီး ညစဉ်အနှိပ်စက်ခံနေသည့် မအေးကျင်ကို ထန်းရည်တိုက်ပြီး ကုလားကပြားကို ပြန်လည်အော်ဟစ်ပစ်ပေါက်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံ၊ ကျောက်မြောင်းဈေးထိပ်ရှိ နတ်ကနားပွဲတွင် နတ်ကတော်ချောချောလေးကို ငါးကျပ်ပေးပြီး ဟန်ဆောင်နတ်မေးကာ ဖက်နမ်းခဲ့ပုံ၊ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးအပြီး ဗိုလ်ကြီးဟောင်း အေးချိုတို့ စီးနင်းလိုက်ပါလာသည့် ဆန်ရထားတွဲကို ဓားပြတိုက်သော ရဲဘော်ဟောင်းများအား တရားချပြီး ပြန်လွှတ်ခဲ့ပုံ၊ ဖိုးသာအောင် ကုန်းတံတားမကျအောင် ရှိသည့်အင်

အားဖြင့် ရွပ်ရွပ်ချဲ့ချဲ့ ကွပ်ကဲတိုက်ပွဲဝင်ပုံ"

"တပ်ကြပ်ကြီး တိုက်ချွန်းသည် ဗဟိုကင်းရှေ့ရှိဂိတ်သို့ အရပ်ဝတ်ဖြင့် ရောက်ရှိလာသည့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား ဝင်ခွင့်မပြုပုံ၊ ယာဉ်ထိန်း တပ်ကြပ်ကြီး တိုက်ချွန်းဘဝတွင် သင်တန်းသားများကို ဆိုင်ကယ်မောင်းနှင်ခြင်း သင်ခန်းစာ သင်ကြားနေစဉ်ကုန်ကားဖြင့် တိုက်မိသဖြင့် အမ်းသျှမ်း (သို့) သေပြီဟု သတ်မှတ်၍ ရင်ခွဲရုံထဲထည့်ထားခံရပုံ၊ သတိရလာသည့်အခါ ရင်ခွဲရုံထဲမှ ကိုယ်လုံးတီးဖြင့် ထွက်ပြေးပုံ၊ တိုက်ပွဲ ပေါင်းများစွာဆင်နွှဲခဲ့သည့် သူရဲကောင်းကြီးဗိုလ်တိုက်ချွန်းသည် ဇနီးချောများ ဖြစ်သည့် မချင်းနှင့် မရှမ်းတို့ ကို အချစ်သူရဲကောင်းကြီးပမာ ချောမော့နေပုံ၊ အင်းစိန်တိုက်ပွဲတွင် ကွန်မန်ဒိုနည်းဖြင့် စွန့်စွန့်စားစား တိုက်ခိုက်ခဲ့ပုံ"

"တပ်သားလှသောင်း၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုးရသူ မရမာကြီး တိုင်းရင်းသူ သန္တာမေသည် တိုက်ပွဲကြား၌ သေနတ်မှန် သေဆုံးပုံ၊ ရှမ်းစုရွာတိုက်ပွဲတွင် ဒဏ်ရာရရှိနေသည် ကိုမမှုဘဲ ဘရင်းဂန်း တစ်လက်ဖြင့် "တပ်မတော် လှသောင်း"ဟု အော်ဟစ်ပြီး အသေခံ ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့၍ တပ်ရင်းမှူးနှင့် အဖွဲ့များ သတ်မှတ်နေရာများ သို့ ဆုတ်ခွာသွားနိုင်ပုံ"

ယနေ့ခေတ် ကျွန်တော်တို့ ၏ တူသားအရွယ် လူငယ်လူရွယ်များ အားလုံးသည် ကျွန်တော်တို့ လူငယ်လူရွယ်ဘဝကဲ့သို့ စာမဖတ်နိုင်ကြတော့ပါ။ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်လူရွယ်ခေတ်က စာဖတ်ခြင်းနှင့် ရေဒီယိုနားထောင်ခြင်းသာ ရှိခဲ့ပါသည်။ ။ ယနေ့ IT ခေတ်တွင် Entertainment များ သည် လူငယ်များ အချိန်မရလောက်အောင် နက်ရှိုင်းကျယ်ပြန့်လာခဲ့ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်သည် တပ်မတော်သား လူငယ်လူရွယ်များကို

အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ ရရှိသူများ အကြောင်း မေးမြန်းရာ အရေအတွက်၊ အမည်၊ ဖြစ်စဉ်အကျဉ်း၊ နောက်ခံသမိုင်းကြောင်းစသည် တို့ ကို ပြည့်စုံစွာ ဖြေကြားနိုင်သူ မရှိသလောက် ရှားနေကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ လွတ်လပ်ရေးရပြီးစ နိုင်ငံ၏ ပြည်တွင်း သောင်းကျန်းမှု အခြေအနေကိုလည်း နားမလည်ကြပါ။

ဗိုလ်မှူးအောင်ဆန်းသူရိယ အေးချို၊ ဗိုလ်ကြီးအောင်ဆန်း သူရိယတိုက်ချွန်း၊ တပ်သား အောင်ဆန်းသူရိယ လှသောင်းတို့ အကြောင်းကို လူငယ်လူရွယ်များ အလွယ်တကူ ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်ရန် အကျဉ်းချုပ် ရေးသားပြီး Facebook တွင် တင်ပြခဲ့ပါသည်။ ။ အားပေး ဖတ်ရှုကြပါ သည်။ ။ အောင်ဆန်းသူရိယ ၆ ဦးလုံး၏ အကြောင်းကို ရေးသားရန်တိုက်တွန်းခဲ့ကြပါသည်။ ။

ခက်ချေပြီ။ ဗိုလ်မှူး အောင်ဆန်းသူရိယ အေးချို၊ ဗိုလ်ကြီး အောင်ဆန်းသူရိယ တိုက်ချွန်း၊ တပ်သား အောင်ဆန်းသူရိယ လှသောင်း တို့ ၏ အကြောင်းမှာ တက္ကသိုလ်စိန်တင်နှင့် တပ်ကြပ်မောင်ထူးတို့ က စာအုပ်များကို အကြိမ်ကြိမ် ထုတ်ဝေခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ထုတ်နုတ်ရေးသားရန် အခက်အခဲမရှိပါ။ သို့သော် အောင်ဆန်း သူရိယ ဆွတ်(က်)ဗဟာဒူးရိုင်း၊ အောင်ဆန်းသူရိယ စောမြင့်၊ အောင်ဆန်းသူရိယ စောဘရီတို့ နှင့် ပတ်သက်သည့် စာအုပ်များကို မဖတ်ဖူးပါ။

ထို့အတွက် တပ်မတော်သမိုင်းစာအုပ်များ ၊ စစ်ရေးချုပ်ရုံး၊ တပ်မတော်မှတ်တမ်းညွှန်ကြားရေးမှူးရုံး၊ စစ်သမိုင်းပြတိုက်နှင့် တပ်မတော်မော်ကွန်းတိုက်မှူးရုံးတို့ ကို အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ရရှိသူ ၆ ဦးတို့ ၏ သမိုင်း ဆိုင်ရာမှတ်တမ်းများအား ရှာဖွေစုဆောင်းရပါတော့သည်။ ။ ရသမျှ

မှတ်တမ်းပါ အချက်အလက်များကိုပြုစုပြီး အောင်ဆန်းသူရိယ ဆွတ်(က်) ဗဟာဒူးရိုင်းအကြောင်းကို Facebook တွင် တင်ပြခဲ့ပါသည်။ မှတ်ချက် တွင် ရုံးများ ရှိ မှတ်တမ်းများ အရ ဖော်ထုတ်ရေးသားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း နှစ်ပေါင်း ၆၇ နှစ်ကြာမြင့်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ စုံလင်ပြည့်စုံသော အချက်အလက် များ ရှိပါက ဖြည့်စွက်ပေးစေလိုကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ။ ။

တစ်နေ့တွင် မန္တလေးရှိ ဂေါ်ရခါးလူမျိုး စာရေးဆရာ ချယ်ရီမြေ မောင်တင်ထွန်းက ဖုန်းဆက်လာပါသည်။ ။ သူရေးထားသည့် "သမိုင်းထင်ရှားဂေါ်ရခါး" စာအုပ်တွင် ဆွတ်(က်) ဗဟာဒူးရိုင်းအကြောင်းပါရှိကြောင်း၊ ကျွန်တော်ရေးသားထားသည့်ဆောင်းပါးတွင် မပါသည့်အချက်များ သုံးစွဲဖြည့်စေလိုကြောင်း ပြောကြားပြီး စာအုပ်ပေးပို့လာပါသည်။ ။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ဆွတ်(က်)ဗဟာဒူးရိုင်း အကြောင်းကို ထပ်မံဖြည့်စွက်ရေးသား နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ။ ထို့အတူ သူငယ်ချင်းစာရေးဆရာ ကိုထွေး (ကလောဂျီတီအိုင်)က မေမြို့ချစ်ဆွေ ရေးသားသည့် "မြန်မာပြည်ဖွား သစ္စာရှိဂေါ်ရခါးများ" စာအုပ်ကို ပေးပို့လာပါသည်။ ။ ကျေးဇူးတင်ရပါ၏။

အောင်ဆန်းသူရိယ စောမြင့်နှင့် အောင်ဆန်းသူရိယ စောဘရီတို့ အကြောင်းကို ရုံးရှိမှတ်တမ်းများမှ ရှာဖွေဖော်ထုတ် Facebook တွင် တင်ပြခဲ့ပါသည်။ ။ စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေရန် ကြိုးပမ်းနေစဉ် စာပေမိတ်ဆွေ တစ်ဦးက မန်းသင့်နောင် (ကော့ကရိတ်) ရေးသားသည့် "ကရင်အမျိုးသား အောင်ဆန်းသူရိယ စောမြင့်" စာအုပ်ကိုပေးပို့လာပါသည်။ ။ ထို့အတွက် အောင်ဆန်းသူရိယစောမြင့်၏ ငယ်ဘဝနှင့်ရေးသုံးကြီးသို့ ချီတက်သွား လာပုံများကို ပြည့်စုံစွာရရှိခဲ့သည်။ ။

အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ ရရှိသူတို့ အကြောင်း ကြိုးပမ်းပြုစုခဲ့သော

စာရေးဆရာကြီးများကို လက်စုံအုပ်မိုး ရှိခိုးကန်တော့ပါသည်။ ။ ဤစာအုပ် အတွက် အမှာ စာများ ချီးမြှင့်ပေးကြသော မနုဿကျော်ဝင်း၊ တက္ကသိုလ် စိန်တင်၊ ကိုချိုစံနှင့် ခွန်သက်တင်ဆန်း တို့ ကိုလည်းကောင်း၊ စာအုပ်မူကြမ်းကို ဖတ်ရှုကာ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် တည်းဖြတ်ပေးခဲ့သည့် ကိုချိုစံ၊ ခွန်သက်တင်ဆန်းနှင့် ချယ်ရီမြေ မောင်တင်ထွန်းတို့ ကိုလည်းကောင်း၊ အချို့ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများ ပေးပို့ ကူညီချီးမြှင့်ခဲ့သည့် ချယ်ရီမြေ မောင်တင်ထွန်းကိုလည်းကောင်း၊ စာအုပ်မျက်နှာဖုံး၊ ကျောဖုံးနှင့် အချို့ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများကို ဒီဇိုင်းဖော်ပေးသည့် Graphic Designer မစုလတ်ဝေကိုလည်းကောင်း၊ ၁၃-၁-၂၀၁၈ ရက်နေ့မှ ၁၈-၃-၂၀၁၈ ရက်နေ့အထိ စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း အခန်းဆက်ဖော်ပြပေးခဲ့ပါသော မြဝတီ သတင်းစာတိုက် ကိုလည်းကောင်း အထူးကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း မှတ်တမ်းပြုအပ်ပါသည်။ ။

မိမိအနေဖြင့် ယနေ့ခေတ် လူငယ်လူရွယ်များအား အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ ရရှိသူတို့ အကြောင်းကို အချိန်တိုအတွင်း သိရှိစေရန် ရည်ရွယ် ပြုစုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

အမ်းသျှမ်း(သျှိသျှားမြေ)

"ငါတို့ သမိုင်းရှင်းလိမ့်မည်"

တစ်မှုန့်မြေစာ

တစ်လွှာပန်းခြောက်

တစ်ပေါက်ရေစက်

ငါတို့ လက်မှ ရန်သူရသော်

ငါတို့ သမိုင်း ရှင်းလိမ့်မည်...။

အမျိုးသားစာပေဆုရ

မြန်မာနိုင်ငံစာရေးဆရာအသင်းဥက္ကဋ္ဌ

ဦးကျော်ဝင်း (မနဿကျော်ဝင်း)၏ အမှာ စာ

ကျွန်တော်အသက်အရွယ်ငယ်စဉ်က "လူစွမ်းကောင်း"နှင့် "သူရဲကောင်းတို့ ကို အတူတူဟု မှတ်ထင်ခဲ့၏။ အသက်အရွယ်ရလာတော့မှ လူစွမ်းကောင်းနှင့်သူရဲကောင်း မတူညီကြကြောင်း နားလည် သဘောပေါက်ခဲ့ရ၏။ ကာယသိဒ္ဓိစွမ်းအား တစ်မျိုးမျိုးရှိသူတို့ သည် လူစွမ်းကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။ ဥပမာ- အပြေးအလွန်မြန်ခြင်း၊ မိုင်နှင့်ချီ၍ မရ

ပ်မနားပြေးလွှားနိုင်ခြင်း၊ ရေကူးအလွန်သန်ခြင်း၊ အားခွန်ဗလ သန်စွမ်းပြီး နပန်းပွဲလက်ဝှေ့ပွဲတို့ ဌ ဖြိုင်ဘက်တွေကို အနိုင်ရရှိခြင်း၊ အလွန်မြင့်မားသော အရံအတားများကို အလွတ် သို့မဟုတ် တုတ်ထောက်၍ ခုန်ပျံကျော်လွှားနိုင်ခြင်း စသည့် ကာယသိဒ္ဓိ စွမ်းအားရှင်များ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး တို့ သည် လူစွမ်းကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၁၀၀၀ ကျော် အေဒီ(၁)ရာစု ပုဂံခေတ် ကာလတွင် ပေါ်ထွန်းခဲ့သော ငလုံးလက်ဖယ်၊ ငထွေရူးနှင့် ညောင်ဦးဖီး တို့ သည် လူစွမ်းကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။ ငလုံးလက်ဖယ်သည် လယ်ထွန်ရာ ဌ သူများ နှင့်မတူ တစ်မူထူးခြား အားကောင်းမောင်းသန် ထွန်ယက်နိုင်ခဲ့၏။ ငထွေရူးသည် ထန်းတက်ရာဌ အလွန်စွမ်းခဲ့ပြီး ညောင်ဦးဖီးကမူ ရေကူးရာ တွင် စံတင်ရလောက်အောင် ထူးချွန်ခဲ့၏။ မိမိတို့ ၏ လုပ်ငန်းနယ်ပယ် အသီးသီးဌ သူမတူတစ်မူထူးခြားအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ကြသောကြောင့်လည်း သူတို့ ကို လူစွမ်းကောင်းများ အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်၏။ အနော်ရထာမင်းက သူတို့ ကို ဘုရင့်တပ်မတော်ထဲသို့ သွင်းပြီး ကျန်စစ်သား ၏ လက်အောက်တွင် လေ့ကျင့်စေသောအခါမှ လက်ရုံးရည်ရော၊ နှလုံးရည် ပါ ပြည့်ဝကာ သူရဲကောင်းများ ဖြစ်လာခဲ့ကြရပါသည် ။ လူစွမ်းကောင်း ဟူသည် လက်ရုံးရည်သမား သက်သက်မျှသာ ဖြစ်၏။ သူရဲကောင်းဆိုသည် မှာ တော့ လက်ရုံးရည်ရော၊ နှလုံးရည်ပါ ပြည့်စုံကြသူတွေ ဖြစ်ပါသည် ။ လူစွမ်းကောင်းတိုင်းသည် သူရဲကောင်းများ မဟုတ်ကြ၊ သို့ရာတွင် သူရဲကောင်းတိုင်းက တော့ လူစွမ်းကောင်းများ ဖြစ်ကြပါသည် ။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အမြင့်ဆုံးဘွဲ့ထူးဖြစ်သော အောင်ဆန်းသူရိယ ဘွဲ့တံဆိပ်ပိုင်ရှင်များအားလုံးသည် တကယ့်သူရဲကောင်းကြီးများ ဖြစ်ကြပါသည် ။ လက်ချိုးရေတွက်၍ ဆယ်ဂဏန်းမျှပင်မရှိသော

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ဖြစ်ကြပါ၏။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့တံဆိပ် ချီးမြှင့်ခြင်းခံ ရသူ ခြောက်ဦးမျှသာရှိကြရာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့ မှာ ဗိုလ်မှူး အေးချို၊ တပ်သား လှသောင်း၊ ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်း၊ တပ်သား ဆွတ်(က်)ဗဟာ ဒူးရိုင်း၊ တပ်သား စောမြင့်နှင့် အရပ်သား စောဘရီတို့ ဖြစ်ကြ၏။ ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်းမှ လွဲ၍ ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မှာ ကျဆုံးပြီးမှ သာ အောင်ဆန်း သူရိယဘွဲ့ကို ချီးမြှင့်ခံခဲ့ကြရခြင်းဖြစ်သည်။ ။

အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခြင်းခံခဲ့ရသော ဗိုလ်မှူး အေးချို၊ ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်းနှင့် တပ်သား လှသောင်းတို့ ကို လူသိများ သော်လည်း ၊ တပ်သား ဆွတ်(က်)ဗဟာဒူးရိုင်း၊ တပ်သား စောမြင့်နှင့် အရပ်သား

စောဘရီတို့ ကို လူသိနည်း၏။ အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခံခဲ့ရသူ ပုဂ္ဂိုလ်အချို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်များကို ဖတ်ရှုမိခဲ့ရဖူး၏။ အချို့စာအုပ်တို့ မှာ နှစ်ကြိမ်မက ပြန်လည် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း ခံခဲ့ရ၏။ သို့ရာတွင် တပ်သား ဆွတ်(က်)ဗဟာဒူးရိုင်း၊ တပ်သားစောမြင့်နှင့် အရပ်သား စောဘရီတို့ အကြောင်း ရေးသားထားသည့် အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်မျိုးကိုမူ ကျွန်တော် မတွေ့ဖူး၊ မဖတ်ဖူးသေးပါ။ ယခု သုတေသီ စာရေးဆရာ အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှားမြေ)က အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ထူးရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ၆ ဦးတို့ ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများအားလုံးကို ပေါင်းစည်းပြီး " မြန်မာ့သမိုင်းဝင် အောင်ဆန်း သူရိယ သူရဲကောင်း ၆ ဦး" အမည်ဖြင့် လုံးချင်းစာအုပ် တစ်အုပ် ရေးသားပြုစု ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ။ ယင်းစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုမိရသောအခါ အလွန်ပင် ဝမ်းသာဂုဏ်ယူ မိရပါ၏။ အပင်ပန်းခံကြိုးစားရေးခဲ့သူ အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှား)ကိုလည်း အထူးပင်ကျေးဇူးတင်မိပါ၏။

"မြန်မာ့သမိုင်းဝင်အောင်ဆန်းသူရိယ သူရဲကောင်း ၆ ဦး" အမည်ရှိ

ဤစာအုပ်သည် ရသနောသော သုတစာပေမျိုးဖြစ်သည်။ ။ ဘာသာရပ် အားဖြင့် "စာပဒေသာ" အမျိုးအစား အုပ်စုဝင်ဖြစ်သည်။ ။ ကျမ်းအကိုးအ ကား ပြည့်စုံသည့်အပြင် သူအကိုးအကားပြုသော စာအုပ်တို့ မှာ အ ထောက်အထားခိုင်မာသည်။ ။ အကိုးအကားပြုသည် ဆိုရာ၌ လည်း ကျ မ်းကိုးစာအုပ်များ ထဲမှ အပိုင်အလိုက် ကူးယူရေးသားခြင်းမျိုး မဟုတ်၊ အချက်အလက်အချို့ကိုသာ အထောက်အထားပြုတင်ပြခြင်း ဖြစ်သည် ။ တစ်နည်းအားဖြင့် အကြောင်းအရာ (Content)ကိုသာ မှီငြမ်းပြီး ရေး သားမှု ပုံစံ (Form) ၌ မူ သူ၏ ကိုယ်ပိုင်ဟန်ဖြင့် ရေးဖွဲ့ သီကုံး တင်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ။

သူ၏ စကားပြေအရေးအသားက ပြေပြစ်ပြီး ညက်ညောသည်။ ။ ရဲစွမ်းသတ္တိရှိသလို တစ်ခါတစ်ရံ ခပ်ရွတ်ရွတ်နေတတ်ပြောတတ်သော ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်းအကြောင်း တင်ပြရာ၌ စရိုက်ကို ပီပြင်စွာရေးဖွဲ့နိုင်

ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ။ သတ္တိအလွန်ကောင်းသော်လည်း ပျော်တတ် နောက်ပြောင်ကျီစယ်တတ်သူ ဗိုလ်မှူး အေးချိုအကြောင်းကို တင်ပြ ရာ မြန်မာ့သမိုင်းဝင် အောင်ဆန်းသူရိယ သူရဲကောင်း ၆ ဦး ၉ တွင် လည်း စာဖတ်သူတို့ သဘောတွေ့မနော့မေ့အောင် ရေးဖွဲ့သီဆိုထားကြောင်း အကဲဖြတ်မိသည်။ ။ ဂေါ်ရခါးလူမျိုးတစ်ဦး ဖြစ်သော်လည်း အမိမြန်မာပြည်အပေါ်တွင် အလွန်သစ္စာရှိသော တပ်သား ဆွတ်(က်)ဗဟာ ဒူးရိုင်းသည် ရန်သူတွေကို ချေမှုန်းရာ၌ မိမိ၏ အသက်ကိုပင် ပဓာနမထားခဲ့။ သတ္တိရှိရှိ ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ပုံအကြောင်း မိမိဖတ်ရှုနေရစဉ် ကြက်သီးဖြန်းဖြန်း ထလာရသည် အထိ ဝီရိယကို ခံစားမိခဲ့ရ၏။

"အောင်ဆန်းသူရိယ လှသောင်းကျောင်း"ဟူသော ကျောင်း၏ အမည်နှင့် ယဉ်ပါးခဲ့ရသည် မှာ ကြာပြီ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အောင်ဆန်း သူရိ

ယဘွဲ့ထူးရှင် တပ်သားလှသောင်းအကြောင်း ခြေခြေမြစ်မြစ်မသိခဲ့ရ။
ယခု အမ်းသျှမ်း(သျှားမြေ)၏ စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုရတော့မှ အလွန်ပင်
လေးစား ဂုဏ်ယူထိုက်လှသော မြန်မာ့သူရဲကောင်းတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း
သိရှိ ရ၏။ "တပ်မတော် လှသောင်း"ဟူသော ကြွေးကြော်သံကို ထာဝရ
ဟစ်ကြွေးပြီး ရန်သူတွေကို ရဲရဲရင့်ရင့် ချေမှုန်းခဲ့ပုံမှာ အလွန်ပင် အားရ
စရာကောင်းလှ၏။ ဝီရိယသမ္ဗောက်စွာ ရေးဖွဲ့နိုင်မှုကြောင့်လည်း တပ်
သားလှသောင်းအကြောင်း ဖတ်ရှုနေစဉ် ရဲစိတ်ရဲမာန်များ ပင် တက်ကြွ
လာမိ၏။

တပ်သား စောမြင့်နှင့် အရပ်သား စောဘရီ၏ သက်စွန့်ဆံဖျား ကြိုး
ပမ်းမှုဖြစ်စဉ်ကို ဖတ်ရှုရသောအခါ အလွန်အနုပညာမြောက်လှသည့် ရ
ပ်ရှင်စစ်ကားတစ်ကားကို ကြည့်ရှုနေရသလို သည်းထိတ်ရင်ဖိုခံစား မိခဲ့
ရ၏။ သူတို့ ၏ စွန့်စားလှုပ်ရှားမှုမြင်ကွင်းတို့ ကို အလွန်ပင် အသက်ဝင်
အောင် ရေးဖွဲ့နိုင်စွမ်းရှိသဖြင့် စာရေးဆရာ အမ်းသျှမ်း(သျှိသျှား)ကို ချီး
ကျူးမိပါ၏။

နိုင်ငံတော်တွင် အမြင့်ဆုံးဖြစ်သော အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ထူး ပိုင်ရှင်
တို့ ၏ အသက်စွန့် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့မှုဖြစ်ရပ်တို့ သည် ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များ မ
ဟုတ်သလို စိတ်ကူးယဉ်ဖန်တီးမှု ဝတ္ထုများ လည်း မဟုတ်ကြပါ။ သို့ရာ
တွင် ပြဇာတ်ဆန်လှသော တကယ့်ဖြစ်ရပ်အမှန်များ (Drama In Real Li
fe) ဖြစ်ပါသည် ။

သတင်းစာတွင် ပါသော ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်၏ သက်တမ်းသည် တ
စ်ရက်မျှသာ ဖြစ်၏။ ဂျာနယ်တွင် ပါသော ဆောင်းပါး၏ သက်တမ်းကမူ
တစ်ပတ်ဖြစ်ပြီး မဂ္ဂဇင်းပါ ဆောင်းပါး၏ သက်တမ်းမှာ တစ်လ ဖြစ်ပါ
သည် ။ ကျမ်းဂန်နှင့် စာအုပ်စာပေတို့ ၏ သက်တမ်းမူကား ကာလသတ်

မှတ် ချက်မရှိပါ။ စာအုပ်၏ အရည်အသွေးပေါ်တွင် မူတည်ပြီး သက်တမ်း ရှည်ကြာမှု၊ သက်တမ်းတိုတောင်းမှုတို့ ဖြစ်ကြရပါသည်။ ။ ယခု သုတေသီ စာရေးဆရာ အမ်းသျှမ်း(သျှိုသျှားမြေ)၏ "မြန်မာ့သမိုင်းဝင် အောင်ဆန်း သူရိယ သူရဲကောင်း ၆ ဦး " စာအုပ်သည် မြန်မာစာပေ လောက၌ ဂန္ထဝင်ကျမ်းကောင်းသဖွယ် ကာလ အကန့်အသတ်မရှိ သက်တမ်းရှည်ကြာလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် အကဲဖြတ်ခန့်မှန်းလျှင် လွန်အံ့ မထင်ပါကြောင်း။

ဦးကျော်ဝင်း(မနုဿကျော်ဝင်း)
(အမျိုးသား စာပေဆုရ)

ဥက္ကဋ္ဌ
မြန်မာနိုင်ငံစာရေးဆရာအသင်း(ဗဟို)

တက္ကသိုလ် စိန်တင်၏ အမှာ စာ

သူ့နိုင်ငံသား၊ သံမှုန့်စားမှ တို့ ဓားတုံးမည်၊ မှတ်တော်တည်လော့...။

"ဘာဖြစ်လို့ ဆုတ်ရမှာ လဲကွ၊ ဘယ်တော့မှ နောက်မဆုတ်ဘူး၊ ဟေ့ အေးချို ရာဇဝင်မှာ နောက်ဆုတ်တယ်ဆိုတာမရှိဘူး၊ သွားတံတားကို အခုပြန်တက်၊ ပြန်တက်"

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရက သူရသတ္တိဆိုင်ရာဘွဲ့များတွင် အမြင့်ဆုံးဖြစ်သည့် အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ကို ပထမဆုံး ချီးမြှင့်ခံရသော ဗိုလ်မှူး အောင်ဆန်းသူရိယ အေးချို၏ တိုက်ပွဲဝင်သည့် စစ်မိန့်သံတည်း။

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ လွတ်လပ်ရေးကာကွယ်မှု သမိုင်းကို နှောင်းလူတို့ ရေးထိုးကြသောအခါ သာယာဝတီခရိုင်၊ နတ်တလင်းမြို့နယ်၊ ဖိုးသာအောင်ကုန်းတံတားတိုက်ပွဲတွင် ဗိုလ်မှူးအေးချိုအော်ဟစ်အမိန့်ပေးခဲ့သော တိုက်ပွဲဝင်စစ်မိန့်သံ "အေးချို ရာဇဝင်မှာ နောက်ဆုတ်တယ်ဆိုတာ မရှိဘူး" ဆိုသည့် စစ်မိန့်သံကို အမှန်ပင် မော်ကွန်းတင်ကြရပေတော့မည်။

မြန်မာ့တပ်မတော်သမိုင်းတွင် အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ခံ သူရဲကောင်း ၆ ဦး ရှိခဲ့သည် ။ ယင်း ၆ ဦး အနက် ၅ ဦးမှာ နိုင်ငံအတွက် မိမိတို့ အသက်ကို ဖက်ရွက်ကလေးမျှပင် မခင်တွယ်ဘဲ တိုက်ပွဲဝင်ရင်း ကျဆုံးခဲ့ကြ

ရရှာသည်။ ။ အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ကို အသက်ထင်ရှားရှိလျက် ရရှိခဲ့သူ တစ်ဦးမှာ ၁၈-၂-၁၉၈၈ နေ့က ရန်ကုန်မြို့ တပ်မတော် စစ်ဆေးရုံ (၂)တွင် အနိစ္စရောက်ခဲ့သူ ဗိုလ်ကြီး အောင်ဆန်းသူရိယ တိုက်ချွန်း ဖြစ်သည်။ ။

အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ကို အသက်စွန့်စား ကျဆုံးပြီးမှ ရရှိခဲ့သော တပ်မတော်သား ၅ ဦးတို့ မှာ (၁)ဗိုလ်မှူး အောင်ဆန်းသူရိယ အေးချို၊ (၂) တပ်သား အောင်ဆန်းသူရိယလှသောင်း၊ (၃) တပ်သား အောင်ဆန်း သူရိယဆွတ်(က်)ဗဟာဒူးရိုင်း၊ (၄)တပ်သား အောင်ဆန်းသူရိယ စောမြင့် နှင့် (၅)အရပ်သား စောဘရီ တို့ ဖြစ်သည်။ ။

၄-၁-၁၉၄၈ ရက်နေ့တွင် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးကြီးကို ကမ္ဘာသို့ ကြေညာခဲ့ပြီးနောက် မြန်မာနိုင်ငံ အစိုးရကို သစ္စာဖောက်ကာ ပုန်ကန်တော်လှန်ခဲ့ကြသော ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ၊ အလံနီကွန်မြူနစ်ပါတီ၊ ဗမာတပ်မတော် သနက(၁)နှင့် သနက(၃)၊ ပြည်သူ့ရဲဘော်ဖြူတပ်ဖွဲ့၊ KNDO ကရင်လက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့တို့ သည် နိုင်ငံတော်အစိုးရကို အင်နှင့်အားနှင့် ပုန်ကန်တော်လှန် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။ ။ KNDO ကရင်လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့သည် အင်းစိန်မြို့ကို အခြေပြု၊ ခဝဲခြံရပ်ကွက်အထိ တက်ရောက် သိမ်းပိုက်ထားပြီး ဝန်ကြီးချုပ် သခင်နု ခေါင်းဆောင်သောတရားဝင် အစိုးရကို ဖြုတ်ချရန် ကြံစည်နေကြသည်။ ။

ဤအတောအတွင်း မြေပူရာကင်းမှောင့် ဆိုသကဲ့သို့ မြန်မာနယ်စပ်တွင် တရုတ်ဖြူ စစ်ပြေး တပ်ကြီးသည် မြန်မာပြည်၏ သိက္ခာကို စော်ကားကာ လာရောက်ရန်မူ နယ်မြေသိမ်းထားကြသည်။ ။

၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ၌ မော်စီတုန်း ခေါင်းဆောင်သည့် တရုတ်ပြည်သူ့ တပ်မတော်က တရုတ်ပြည်မကြီးကို အပြီးသိမ်းယူလိုက်သောအခါ ချန်ကေရှိတ်ခေါင်းဆောင်သည့် ကူမင်တန်

မြန်မာ့သမိုင်းဝင် အောင်ဆန်းသူရိယ သူရဲကောင်း ၆ ဦး ၁၃ တရုတ်ဖြူတပ်များ သည် တရုတ်ပြည်မနှင့် ရေခြားနေသော တိုင်ပေကျွန်းသို့ ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးကြသည်။ ။ ကူမင်တန်တရုတ် တပ်မတော်မှ ဂျင်နရယ် လီမီခေါင်းဆောင်သည့် တရုတ်ဖြူတပ်အကြွင်း အကျန်များ သည် အင်အားကြီးမားစွာဖြင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ နယ်စပ်ဒေသများကို ဝင်ရောက်ကျူးကျော် သိမ်းပိုက်လာကြသည်။ ။ မြန်မာ့တပ်မတော်မှ တပ်သားကျော်ဆွတ်(က်)ဗဟာဒူးရိုင်းသည် မြန်မာ့နယ်မြေသို့ ကျူးကျော် လာသော တရုတ်ဖြူတပ်များကို ရဲဝံ့စွန့်စားကာ အသက်ပေးတိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်းကြောင့် သူရသတ္တိဆိုင်ရာ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးများ တွင် အမြင့်ဆုံးဖြစ် သည့် အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ကို နိုင်ငံတော်သမ္မတက ချီးမြှင့်ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ။

အလားတူပင် တပ်သားအောင်ဆန်းသူရိယ လှသောင်းသည် ပဲခူးတိုင်း၊ ကတုတ်ဘုရားကြီး စစ်ပွဲတွင် လည်းကောင်း၊ တပ်သားစောမြင့် နှင့် အရပ်သား စောဘရီတို့ သည် တောင်ငူခရိုင်၊ ရေသိုးကြီးအကျဉ်း စခန်းတွင် KNDO ကရင်လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များက ဖမ်းဆီးထားသည့် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး မောင်မောင်နှင့်အဖွဲ့အား ကယ်တင်ရန် ကြိုးပမ်းသည့် တိုက်ပွဲတွင် လည်းကောင်း၊ အင်အားကြီးမားသော ရန်သူတပ်အား အသက်ကို အပ်နှင်း၍ တိုက်ခိုက်ခဲ့သောကြောင့် သူရသတ္တိဆိုင်ရာဘွဲ့များ တွင် အမြင့်ဆုံး သ ဖြစ်သည့် အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ထူးကို နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးက ချီးမြှင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ထူးကို လက်ခံရရှိသော မြန်မာ့သူရဲကောင်း ၆ ဦးတွင် ထူးထူးခြားခြား အသက်ထင်ရှားရှိလျက် ဆုတံဆိပ်ကို ဗိုလ်ကြီးအောင်ဆန်းသူရိယ တိုက်ချွန်းက ရရှိခဲ့ခြင်းမှာ များ စွာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်း လှပေသည်။ ။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်က ချင်းပြည်နယ်၊ မတူဝီမြို့မှ ဗို

လ်ကြီးအောင်ဆန်းသူရိယ တိုက်ချွန်း(ငြိမ်း)သည် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီခေတ် ပထမအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော်တွင် မတူပီမြို့နယ်၊ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ပါဝင်လာခဲ့သည်။ ။ ထိုစဉ်က မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ဗဟိုနိုင်ငံရေးသိပ္ပံကျောင်းတွင် သင်တန်းတက်နေသည့် ဗိုလ်ကြီးအမ်းသျှမ်း (သို့) အောင်ဆန်းသူရိယ တိုက်ချွန်း(ငြိမ်း)နှင့် တက္ကသိုလ်စိန်တင်တို့ အကြိမ်ကြိမ်တွေ့ဆုံပြီး အသံဖမ်းစက်နှင့် အသံသွင်းယူကာ ဗိုလ်ကြီးအောင်ဆန်းသူရိယ တိုက်ချွန်း(ငြိမ်း)၏ KNDO တပ်ဖွဲ့များ နှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့် (၁) ကြို့ကုန်းဦးစန်ကျောင်းတိုက်ပွဲ၊ (၂) အင်းစိန်မင်း ဓမ္မတောင် တိုက်ပွဲ၊ (၃) မင်္ဂလာဒုံစော်ဘွားကြီးကုန်း တိုက်ပွဲ၊ (၄) အင်းစိန်မြို့နယ်၊ စွပ်ကျယ်စက်တိုက်ပွဲတို့ တွင် ထိုစဉ်က တပ်ကြပ်ကြီး တိုက်ချွန်း အသက် စွန့်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည့် အံ့မခန်းတိုက်ပွဲများ အကြောင်းကို သိရှိပြီး ဗိုလ်ကြီးအောင်ဆန်းသူရိယ တိုက်ချွန်း အမည်ရှိစာအုပ် တစ်အုပ်ရေးသားထုတ်ခဲ့သည်။ ။

ဗိုလ်မှူး အောင်ဆန်းသူရိယ အေးချို စာအုပ်ကိုမူ နိုင်ငံအတွက် အသက်စွန့်ကျဆုံးခဲ့ပြီးမှ ရေးသားပြုစုထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့သည်။ ။ ထိုအချိန် ထိုကာလက ပဲခူးတိုင်း၊ နတ်တလင်းမြို့နယ်၊ ဘိုးသာအောင်ကုန်းတံတား ကြီး၏ ပြည်မြို့ဘက်ခြမ်းတွင် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဦးဆောင်သော သောင်းကျန်းသူ လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ အင်အားကြီးမားစွာယူခဲ့သည်။ ။

ထိုစဉ်က ဗိုလ်မှူးကြီး သီဟဗလစိန်မှန်(ကျဆုံး)က ပြည်ထောင်စု စစ်ရဲတပ်ရင်း၊ တပ်ရင်းမှူးအဖြစ် တာဝန်ယူထားသော ဗိုလ်မှူး အေးချိုးကို ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီရန်သူတပ်သားများ ဘိုးသာအောင်ကုန်းတံတားကြီးကို ကျူးကျော်ဖြတ်နှင်းခြင်း မပြုရန် သုံးရက်တိတိ ကာကွယ်

တားဆီးရန် တာဝန်ပေးခဲ့သည်။ ။

ရန်သူတပ်ရင်းတပ်ဖွဲ့များကို ပြည်ထောင်စုစစ်ရဲတပ်ရင်း၊ တပ်ရင်းများ ဗိုလ်မှူးအေးချို၊ ဦးဆောင်သည့် တပ်ပေါင်းစုက သုံးရက်တိတိ ရှေ့သို့ မတိုးနိုင်ဘဲ ခုခံ၊ တားဆီးနိုင်ခဲ့ပါလျှင် ကချင်ပြည်နယ်မှ အကြိမ်ကြိမ် သယ်ယူလျက်ရှိသော တပ်ရင်းကို နတ်တလင်းမြို့နယ်၊ ဘိုးသာအောင်ကုန်းတံတားကြီးသို့ အချိန်မီပေးပို့နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ။ ဗိုလ်မှူး အောင်ဆန်း သူရိယ အေးချိုသည် အထက်မှ ပေးအပ်သည့်တာဝန်ကို အောင်မြင်စွာ ထမ်းဆောင်ရင်း ရန်သူတပ်ရင်းတပ်ဖွဲ့များ ဘိုးသာအောင် ကုန်းတံတား သို့ မဖြတ်ကူးရန်စွန့်စားစားတားဆီးနိုင်ခဲ့သည်။ ။

အဖြစ်မှန်ကို မခြွင်းမချန်ဖော်ပြရေးသားရလျှင် နိုင်ငံတော်က ချီးမြှင့်သည့် သူရသတ္တိဆိုင်ရာ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးများ တွင် အမြင့်ဆုံးဖြစ်သည့် အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ထူးကို လက်ခံရရှိခဲ့သော သူရဲကောင်းများ သည် ရန်သူများ နှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သောတိုက်ပွဲများ တွင် ပေါ့ပေါ့တန်တန် သက်သက်သာသာ လွယ်လွယ်ကူကူ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြရသည် မဟုတ်ပါ။ မိမိတို့ ၏ အသက်တစ်ချောင်းကို ဖက်ရွက်ကလေးတစ်ရွက်မျှ လောက်ပင် တန်ဖိုးမထားဘဲနိုင်ငံတော်၏ ရန်သူအပေါင်းကို ထောင်းထောင်းကြေ

အောင် စွန့်စားတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည်။ ။

ထို့ကြောင့်ပင် သူရသတ္တိဆိုင်ရာဘွဲ့များ တွင် အမြင့်ဆုံးဖြစ်သော အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ကို ထိုက်ထိုက်တန်တန်ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့သူများ ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ။

ယခု စာရေးဆရာ အမ်းသျှမ်း(သျှိသျှား) ရေးသားပြုစုသည့် မြန်မာ့သမိုင်းဝင် အောင်ဆန်းသူရိယ သူရဲကောင်း ၆ ဦး စာအုပ်နှင့် ပတ်သက်

၍ ဆွေးနွေးတင်ပြပါမည်။

စာရေးဆရာ အမ်းသျှမ်း(သျှိုသျှားမြေ)သည် ဤစာအုပ်တွင် အခန်းကြီး (၇)ခန်းခွဲ၍ ရေးသားတင်ပြထားသည်။ စာရေးသူမှာ မြန်မာ့ တပ်မတော်မှ အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သောကြောင့် အဓိကတပ်မတော်ကြီး၏ သားကောင်းရတနာများ ဖြစ်သည့် အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ထူး ရရှိသော မြန်မာ့သူရဲကောင်းများ အကြောင်းကို စာဖတ်ရှုသူစိတ်ပါဝင်စားအောင် ရေးသားတင်ပြသွားနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ စာရေးဆရာ အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှားမြေ)အတွက် တက္ကသိုလ်စိန်တင် ရေးသားပြုစုထုတ်ဝေပြီး ဖြစ်သည့် ဗိုလ်မှူး အောင်ဆန်းသူရိယ အေးချို၊ ဗိုလ်ကြီး အောင်ဆန်း သူရိယ တိုက်ချွန်း၊ စာရေးဆရာတပ်ကြပ် မောင်ထူး (ဗိုလ်မှူးမောင်ထူး (ငြိမ်း) ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနအထက်တန်းအရာရှိ) ရေးသားပြုစုသော အောင်ဆန်း သူရိယလှသောင်းစာအုပ် သုံးအုပ်က အမာခံရရှိသွားပြီဖြစ်သည်။ ။ မဟေသီ မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြခဲ့သော စာရေးဆရာကြီးမှူးသမိန် ရေးသားသော ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး မောင်မောင်၊ တပ်သားစောမြင့် နှင့် အရပ်သားအမ်းသျှမ်း (သုံး) စောဘရီတို့ ၏ မှတ်တမ်းများ လည်း ရှိခဲ့သေးသည်။ ။

ဤအတောအတွင်း ဆရာမန်းသင့်နောင်(ကော့ကရိတ်) ရေးသား ပြုစုသည့် "အောင်ဆန်းသူရိယ စောမြင့်"စာအုပ်ကလည်း အထောက်အကူရှာယူနိုင်ဖွယ်ရှိသည် ဟု ယူဆမိပါသည်။ ။

ဤအမှာ စာကို နိဂုံးမချုပ်မီ အထူးဖော်ပြလိုသည့် အချက်မှာ အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ကြီးကို ရရှိခဲ့သည့် ဗိုလ်မှူး အောင်ဆန်းသူရိယ အေးချို၊ ဗိုလ်ကြီး အောင်ဆန်းသူရိယ တိုက်ချွန်း၊ တပ်သား အောင်ဆန်း သူရိယလှသောင်း၊ တပ်သား အောင်ဆန်းသူရိယ ဆွတ်(က်)ဗဟာဒူးရိုင်း၊ တပ်

သား အောင်ဆန်းသူရိယ စောမြင့်၊ အရပ်သား အောင်ဆန်းသူရိယ စော
ဘရီတို့ ၏ မှတ်စုမှတ်တမ်းများကို ခက်ခက်ခဲခဲ ကြိုးကြိုးစားစား အား
ထုတ်ရေးသားပြုစုခဲ့သည့် စာရေးဆရာ အမ်းသျှမ်း(သျှိုသျှားမြေ)၏ ကြိုး
ပမ်းမှုကို အထူးဂုဏ်ပြုသည် ဟု ချီးကျူးရေးသားလိုပါသည်။ ။ စာဆိုကြီး
အနန္တသူရိယ ရေးသားပြုစုသည့် နန္ဒီသေနပျို့တွင် အောက်ပါအတိုင်း

ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်

စစ်မက်ထိုးသော်.....

အားကြိုးတင်းတင်း၊ လူချင်းချင်းတို့

ဘယ်မင်းဖက်ပြိုင်၊ ဘယ်ဝယ်နိုင်အံ့

သူနိုင်ငံသား၊ သံမှုန့်စားမှ

တို့ ဓားတုံးမည်၊ မှတ်တော်တည်လော့.....။

၂၀ ရာစု မြန်မာ့သမိုင်းဝင် အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ထူးရှင်များအား
ဤစာစုဖြင့် အလေးပြုအပ်ပါသတည်း။

တက္ကသိုလ် စိန်တင်

ဗိုလ်မှူးကြီး ခင်မောင်ချို (ကိုချိုစံ)၏ အမှာ စာ

၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်း စာရေးဆရာ အမ်းသျှမ်း(သျှိုသျှားမြေ)၏ ဆောင်းပါးလုံးချင်း နှစ်အုပ်နှင့် ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် တစ်အုပ်ထုတ်ဝေခဲ့၏။

ပထမ ဦးဆုံးထုတ်ဝေခဲ့တာက ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်။ အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှားမြေ) ကလောင် အမည်ဖြင့်ဖြစ်ပြီး စာအုပ်ခေါင်းစဉ်က "အရိုးစလေးတစ်ခုနှင့် စစ်ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်" ဖြစ်သည်။

ဒုတိယထုတ်ဝေခဲ့တာက သူ၏ ကလောင်ခွဲတစ်ခုဖြစ်သည့် မိုးတိမ် (တမာမြေ) ကလောင်အမည်ဖြင့် ဖြစ်ပြီး ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်၏ အမည်က "ကွဲကြပြကြတာတွေ ရပ်ပြီး မြန်မာပြည်ကို ချစ်တတ်ကြစမ်းပါနှင့် အခြားဆောင်းပါးများ" ဖြစ်၏။

တတိယထုတ်ဝေခဲ့တာက အမ်းသျှမ်း(သျှိုသျှားမြေ)ကလောင် အမည်ဖြင့် ဖြစ်ပြီး ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်ဖြစ်ကာ စာအုပ်အမည်က "စစ်သည် ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းအဖြာဖြာ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်" ဖြစ်၏။

အမ်းသျှမ်း(သျှိုသျှား)၏ စာအုပ်သုံးအုပ်စလုံးမှာ အမှာ စာ ရေးဖြစ်ခဲ့သည်။ ရေးခွင့်ရ၍ ဝမ်းသာဂုဏ်ယူမိပါသည်။

ယခု ၂၀၁၈ ခုနှစ်အတွက်ပွဲဦးထွက် စာအုပ်တစ်အုပ်ထုတ်ဖို့ တာရှုလာပြန်၏။

စာမူကြမ်းကိုပို့ပေးပြီး "အမှာ စာရေးပေးပါဦး"

"အမှာ စာ"ရေးပေးရန်ဟု ဆိုသော်လည်း အကျင့်။ မြန်မာ စာရေး
ထုံးနှင့် စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံများကိုပါ မှန်ကန်အောင်ပြင်ဆင်ပေး ဖြစ်၏
။

ယခုဆောင်းပါးများက အမ်းသျှမ်း(သျှားမြေ) အမည်ဖြင့် ရေးထား
တာတွေဖြစ်ပြီး အချို့ကို Facebook မှာ ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ သူ့စာအုပ်
ခေါင်းစဉ်က "မြန်မာ့သမိုင်းဝင် အောင်ဆန်းသူရိယ သူရဲကောင်း ၆ ဦး"
ဖြစ်သည် ။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တပ်မတော်သားတစ်ဦးမို့ (စာဆိုစစ်သည် တစ်
ဦးမို့) သူရေးသော အကြောင်းအရာတွေနဲ့ မစိမ်း။

ယခု သူ၏ မြန်မာ့တပ်မတော်တွင် ရဲစွမ်းသတ္တိဆိုင်ရာ အမြင့်ဆုံး ဘွဲ့
တံဆိပ်ဖြစ်သည့် "အောင်ဆန်းသူရိယ"ဘွဲ့ တံဆိပ်ရရှိသူ ၆ ဦး အကြော
င်းမှာ တစ်ယောက်ချင်းအကြောင်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ခရေစေ့တွင်းကျ မဟု
တ်သော်လည်း အချိန်များ စွာမပေးနိုင်သည့် အင်တာနက်ခေတ်မှာ
တော့ တစ်ဦးချင်း အကြောင်းသိဖို့ လိုသလောက်ကို အမ်းသျှမ်း
(သျှားမြေ)က တတ်နိုင်သမျှ ရှာဖွေပြုစုရေးသားထားပါ၏။

အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့တံဆိပ်ရရှိသူ ၆ ဦးသာ ရှိသော်လည်း ရုတ်တ
ရက် မေးလိုက်လျှင် အဆင့်၊ အမည်မှန်ကန်စွာပြောဖို့ ခက်ပေ လိမ့်မည်။
တစ်ယောက်ချင်းအကြောင်း အကြမ်းဖျင်းပြောပါဟု ဆိုလျှင် တော်ရုံ စာ
ဖတ်အားကောင်းသူပင် အကြောင်းအရာရောသွားတာ၊ အမည်တွေ မြန်
မာ့သမိုင်းဝင် အောင်ဆန်းသူရိယ သူရဲကောင်း ၆ ဦး ၁၉ ရောသွားတာ
ဖြစ်သွားလိမ့်မည်ထင်ပါသည် ။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပင် ဗိုလ်မှူးအောင်ဆန်းသူရိယအေးချို၊
ဗိုလ်ကြီးသူရအောင်ဆန်း သူရိယတိုက်ချွန်း၊ တပ်သားအောင်ဆန်းသူရိ

ယ လှသောင်းတို့ ကိုသာ လုံးချင်းစာအုပ်အဖြစ် ပြည့်ပြည့်စုံစုံရေးထား
တာ တွေ့ဖူးပြီး ကျန်သုံးယောက်မှာ ဆောင်းပါးများ အဖြစ်သာ ဖတ်ရှုဖူး
ပါသည်။ ။

ရေးသူက အမျိုးမျိုးမို့ အချို့အချက်များ အမှတ်မှား အရေးမှားတာ
တွေ့ဖူးသည်။ ။ အရပ်သား စောဘရီကို တပ်သား စောဘရီဟု ရေးတာ
တွေ့ဖူးသည်။ ။ အမှန်ရေးသော်လည်း ဖတ်သူက အမှတ်မှားပြီး တိုက်ပွဲ
ဖြစ်စဉ်တွေ နေရာမှားပြောတာလည်း ကြားဖူးသည်။ ။

ယခုတော့ အမ်းသျှမ်း(သျှိသျှားမြေ)၏ ကြိုးစားအားထုတ်မှုဖြင့် အမ
ည်နှင့်ဖြစ်ရပ်တွေကို အထောက်အထား ခိုင်ခိုင်လုံလုံ၊ အကြောင်းအကျိုး
ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြင့် အချိန်အနည်းငယ် ပေးဖတ်ရုံမျှဖြင့် သိရှိနိုင်ပါပြီ။

အမ်းသျှမ်း(သျှိသျှားမြေ)ကိုယ်တိုင်က စစ်ရေးချုပ်ရုံးက အရာရှိ ကြီး
တစ်ဦးမို့ အထောက်အထားမှန်ကန်ဖို့ က စိတ်ချရပါသည်။ ။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့တံဆိပ်ရရှိသူ ၆ ဦးနှင့်
လူကိုယ်တိုင် မတွေ့ဆုံဖူးသော်လည်း တစ်နည်းနည်းဖြင့်တော့ ပတ်သ
က် ဆက်နွှယ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ။

ကျွန်တော့်ဇနီးက ကြို့ပင်ကောက်သူမို့ ကြို့ပင်ကောက်မှ
ပြည်ကိုသွားတိုင်း နတ်တလင်းမြို့ အနီးက ဖိုးသာအောင်ကုန်းတံတား
ကိုဖြတ်ရပြီး ဗိုလ်မှူးအောင်ဆန်းသူရိယအေးချိုကို အောက်မေ့သတိရမိ
ပါသည်။ ။ သူ့အသက်နဲ့ ရင်း၍ ကာကွယ်ပေးခဲ့သော တံတားကြီးပေပဲ။

၁၉၉၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၉၅ ခုနှစ်ထိ ကျွန်တော် ရှမ်းပြည်နယ်၊
မိုင်းဖြတ်မြို့ရှိ ခြေလျင်တပ်ရင်းတစ်ရင်းမှာ ဌာနချုပ်တပ်ခွဲမှူးတာဝန်
ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသည်။ ။ အဲဒီမှာ မြို့နယ် ပြန်/ဆက်ဦးစီးအရာရှိနှင့်အတူ
မြို့အထွက်က ဝမ်ပုံတံတားကိုဖြတ်၍ မဲ့ထောက်မရှမ်း(မကွမ်ခမ်း)ကို

သွားရောက်တွေ့ဆုံ စကားပြောခွင့်ရခဲ့ဖူးသည် ။ မဲထောက်မရှမ်းသည် ဗိုလ်ကြီးသူရအောင်ဆန်း သူရိယတိုက်ချွန်း၏ ဇနီး ၂ ဦးထဲမှ တစ်ဦးပါ။

ထိုစဉ်က မဲထောက်မရှမ်းသည် အသက် ၆၀ ခန့် (အမ်းသျှမ်း ရေးသားချက်အရ ၁၉၅၃ ခုနှစ်က ၁၆ နှစ်ဟု သိရ၍ ၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် အသက်ကို ၆၀ နှစ်ခန့်ဟု ယူထားခြင်းဖြစ်ပါသည်) ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း ချောနေဆဲ၊ လှပနေဆဲပါ။ သူတို့ နှစ်ဦး လှေလှော်ဖြတ်သန်းခဲ့ဖူးမည့် ဝမ်ပုံချောင်းကို ယခုတော့ သံဘေလီတံတားကြီး ထိုးပြီးသွားပါပြီ။ ။

တောင်ငူမြို့ရှိ တပ်ရင်းတစ်ရင်းမှာ တပ်ရင်းမှူးတာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူး၍ တောင်ငူမှ ရန်ကုန်သို့ ကားဖြင့်သွားတိုင်း ဒိုက်ဦးကို ဖြတ်ရတိုင်း အောင်ဆန်းသူရိယလှသောင်းကို သတိရမိပါသည် ။ ပြည်သူ့ ဆက်ဆံရေးနှင့် စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေး ညွှန်ကြားရေးမှူးရုံးမှာ ဒုတိယ ညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူး၍ အောင်ဆန်းသူရိယလှသောင်းကို ဂုဏ်ပြုကာ ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည့် "အောင်ဆန်းသူရိယလှသောင်းကျောင်း" ဖွင့်လှစ်ရသည့် ရည်ရွယ်ချက်များ အောင်မြင်ရေးအတွက် တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရခဲ့၍ လည်း ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက် မိပါသည် ။

၁၉၉၈ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်အထိ အမှတ်(၄)ခြေလျင်တပ်ရင်း (ဖိုးဂေါ်ရခါး)မှာ ဒုတိယတပ်ရင်းမှူး တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရပါသည် ။ ဂေါ်ရခါးဓားကောက် နှစ်လက်ကြက်ခြေခတ်တံဆိပ်ကို လက်မောင်းမှာ ဂုဏ်ယူစွာတပ်ခဲ့ဖူးပါသည် ။ တပ်မှာ ရှိစဉ် တပ်သမိုင်းကိုပြုစုခဲ့ရပြီး တပ်နှင့် အတူ တိုက်ပွဲဝင်ဖူး၍ တပ်မှ အရာရှိ စစ်သည် တို့ ၏ သစ္စာရှိမှု၊ ရဲစွမ်းသတ္တိ ရှိမှုများကို စာတွေ့လက်တွေ့သိရှိခဲ့ရပါသည် ။ ဖိုးဂေါ်ရခါးမှာ တပ်ရင်းမှူး လုပ်ခဲ့ဖူးသော စာရေးဆရာကြီး မောင်ဆွေသက်ကိုလည်း

စာပေပွဲများ မှာ မကြာခဏတွေ့ရ၍ ဂုဏ်ယူစွာ မိတ်ဆက်စကားပြောခဲ့ဖူးပါသည်။ ။ ရှမ်းပြည်နယ်အရှေ့ပိုင်း ခြေလျင်တပ်ရင်းတစ်ရင်းတွင် တပ်ခွဲမှူးတာဝန် သုံးနှစ်ခန့်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူး၍ အောင်ဆန်းသူရိယ ဆွတ်(က်)ဗဟာဒူးရိုင်း၏ တိုက်ပွဲနေရာများကို ဖြတ်သွားဖြတ်လာရှိခဲ့ဖူးသည်။ ။ ။

တောင်ငူမှာ တပ်ရင်းမှူးလုပ်တော့ ဘူဇာဒီးနယ်မြေကို ၂ ခေါက် တောင် ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ။ တော်တော် ပင်ပန်းဆင်းရဲကြမ်းတမ်းတာကို လည်း အဲဒီဒေသ ရောက်ဖူးသူတွေ သိမှာ ပါ။ ၂၀၀၀/၂၀၀၃ ခုနှစ်လောက် ကဘောဂလိကြီးကနေဘူဇာဒီအထိ နယ်မြေလုံခြုံရေးကို တစ်ရင်းတည်း တာဝန်ယူခဲ့ရတာ။ အောင်ဆန်းသူရိယစောမြင့်နဲ့ အောင်ဆန်းသူရိယ စောဘရီတို့ တိုက်ပွဲဝင်ရာ ရေသိုးကြီးရွာ(တပ်ကုန်း)မှာ ကျွန်တော့် တပ်က အရာရှိဦးစီးတစ်စု စခန်းထိုင်သည်။ ။ ရေသိုးကြီးရွာမှာ ညအိပ်ရင်း ရပ်နားဖူးသည် ၊ ဖြတ်သွားဖြတ်လာတော့ ခဏခဏပေါ့။ ဪ..... ရေသိုးကြီး သည် လည်း ခုချိန်မှာ တော့ သတ္တိရှိတဲ့ ဖထီးကြီးရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ငြိမ်းချမ်းရေး အသီးအပွင့်တို့ ခံစားနေရပါ၏။ ။

အမ်းသျှမ်း(သျှိုသျှား)ရဲ့ စာအုပ်မူကြမ်းအား ဖတ်မိရင်း အတွေးများ ပွားမိရခြင်းပါ။

အမ်းသျှမ်း(သျှိုသျှားမြေ)၏ စာအုပ်လေးမှ တစ်ဆင့် တပ်မတော် သားတို့ ၏ နိုင်ငံအပေါ်ချစ်စိတ်၊ တိုင်းပြည်အပေါ် သစ္စာရှိမှုနှင့် စွန့်လွှတ် စွန့်စား ရဲစွမ်းသတ္တိရှိမှု၊ အသက်နှင့်ရင်း၍ တိုင်းပြည်အပေါ် ချစ်မြတ်နိုးမှု တို့ ကို ခံစားနားလည်တတ်ကြပါစေ။ ။

အောင်ဆန်းသူရိယ ဘွဲ့တံဆိပ်ကဲ့သို့သော စွမ်းရည်သတ္တိပိုင်းဆိုင်ရာ လူစွမ်းကောင်းများ တပ်မတော်မှာ တိုးပွားများ ပြားလာပါစေ။

စွမ်းရည်သတ္တိရှိသော၊ သစ္စာရှိသော နိုင်ငံသားကောင်းများ စွာ
အမြောက်အမြားပေါ်ထွန်းပါစေ။

ရင်ထဲက ဆန္ဒမွန်များ ပါ။

လေးစားလျက်
ဗိုလ်မှူးကြီး ခင်မောင်ချို
(ကိုချိုစ)

ဗိုလ်မှူးကြီး အောင်ကျော်ဦး(ငြိမ်း) (ခွန်သက်တင်ဆန်း)၏ အမှာစာ

မြန်မာ့တပ်မတော်၏ အမြင့်ဆုံးသောစွမ်းရည်ဘွဲ့ဖြစ်သည့် အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ရရှိသူ ဖြစ်ပြီး ဦး ရှိခဲ့ပါသည်။ ။ ၎င်းတို့ မှာ ဗိုလ်မှူး အေးချို၊ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း၊ တပ်သားလှသောင်း၊ တပ်သားဆွတ်(က်)ဗဟာဒူးရိုင်း၊ တပ်သား စောမြင့်နှင့် အရပ်သား စောဘရီတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ။

ထိုအောင်ဆန်းသူရိယ ဖြစ်ပြီးအနက် ဗိုလ်မှူး အေးချို၊ ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်း၊ တပ်သား လှသောင်းတို့ ၏ အကြောင်းအရာများကို ဆရာကြီး တက္ကသိုလ် စိန်တင်၊ တပ်ကြပ် မောင်ထူးတို့ ရေးသားထားသည့် စာအုပ်များ တွင် ဖတ်ရှုခဲ့ဖူးသော်လည်း တပ်သား ဆွတ်(က်)ဗဟာဒူးရိုင်း၊ တပ်သား စောမြင့်နှင့် အရပ်သား စောဘရီတို့ ၏ အကြောင်းအရာများကို ဆရာ မန်းသင့်နောင် (ကျော့ကရိတ်)၏ "ကရင်အမျိုးသား အောင်ဆန်းသူရိယ စောမြင့်"စာအုပ်နှင့် အမှတ်(၁)တပ်မတော် တန်းမြင့်လေ့ကျင့်ရေးကျောင်းရှိ သင်ခန်းစာများ တွင် နည်းပြအရာရှိချုပ် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် မပြည့်မစုံ ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့ရဖူးပါသည်။ ။

အထက်ပါအောင်ဆန်းသူရိယ ဖြစ်ပြီး၏ အကြောင်းအရာများကို ဆရာ အမ်းသျှမ်းက Facebook လူမှုကွန်ရက်ပေါ်တွင် အပိုင်းလိုက် ခွဲပြီး တင်ပေးနေစဉ် ဖတ်ရှုရပါသည်။ ။ အကြောင်းအရာ သတင်းအချက် ပြ

ည့်စုံမှန်ကန်အောင် စုဆောင်းနိုင်သောအခြေအနေဖြစ်လို့ လည်း စာသားမြန်မာ့သမိုင်းဝင် အောင်ဆန်းသူရိယ သူရဲကောင်း ၆ ဦး ၂၃ များက ခန့်ထည်နေသည်။ ဖတ်ရှုရသည့် အကြောင်းအရာများကို စုစည်းပြီး စာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ်ထုတ်လျှင် ကောင်းမည်ဟု စိတ်ကူးရပြီး ဆရာ အမ်း သျှမ်းကို ပြောမိသည် အထိ အကြောင်းအရာများက ဆွဲခေါ်သွားခဲ့ ပြန်သည်။ ။

မကြာမီ ဆရာ အမ်းသျှမ်း ပြုစုရေးသားထားသော အောင်ဆန်း သူရိယ ၆ ဦး အကြောင်း စာမူကြီးက ကျွန်တော့်ထံ ရောက်လာပါသည်။ စာအုပ်လေးတစ်အုပ် ဖြစ်လာတော့မည်ဆို၍ လည်း ဝမ်းသာသွားမိသည်။ အသေးစိတ်ဖတ်ပြီး အကြံပြုစရာအချို့ကို အကြံပြုမိတော့လည်း အလေးထားဆောင်ရွက်တာကို တွေ့ရပြန်သည်။ ။ ယခုလို သမိုင်းမှတ်တမ်းစာအုပ် ဖြစ်တည်လာမည်ကိုလည်း ဝမ်းမြောက်မိပါသည်။ ။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် စွမ်းရည်သတ္တိ ဘွဲ့တံဆိပ်များကို ချီးမြှင့်အပ်နှင်းခဲ့သည်။ ထိုဘွဲ့တံဆိပ်များ ထဲမှ အမြင့်ဆုံးစွမ်းရည်သတ္တိဘွဲ့တံဆိပ်သည် "အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ ဖြစ်သည်။ ။ ထို အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ကို ပုဂ္ဂိုလ် ၆ဦး ရရှိခဲ့ဖူးသည်။ ။ ၎င်းတို့ ၏ အကြောင်းအရာအားလုံးကို တစ်စုတစ်စည်း တည်း ဖတ်ရပေတော့မည်။ မျိုးဆက်သစ်လူငယ်များ အတွက်ရော သမိုင်းအတွက် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်လာတော့မည်။

ထိုစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုလေ့လာမိခြင်းဖြင့်ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရာတွင် မိမိ၏ အသက်ဘေး အန္တရာယ်ကို မငဲ့ကွက်ဘဲ ထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်ကို ရဲဝံ့စွန့်စားစွာ ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ခိုင်မြဲသောစိတ်ဓာတ်၊ မ

ဆုတ် မနစ်သော ရဲစွမ်းသတ္တိတို့ ဖြင့် ဂုဏ်ယူထိုက်စွာ ထူးကဲတာဝန်ကို
ထမ်းဆောင်ခြင်း စသည် တို့ နှင့် ပြည့်စုံသည့် "အောင်ဆန်းသူရိယ"များ
ထပ်မံထွက်ပေါ်လာဦးမည်ဟု မျှော်လင့်မိပါကြောင်း ရေးသားလိုက်ရပါ
သည် ။

**ဗိုလ်မှူးကြီး အောင်ကျော်ဦး (ငြိမ်း)
(ခွန်သက်တင်ဆန်း)**

မြန်မာ့သမိုင်းဝင် အောင်ဆန်းသူရိယ သူရဲကောင်း ၆ ဦး

တိုင်းပြည်တိုင်း၌ တပ်မတော်ရှိပါသည်။ တပ်မတော်တိုင်း၌ စံနမူနာယူထိုက်သော သူရဲကောင်းများ ရှိကြပါသည်။ ယခုလည်း ရှိနေပါသည်။ နောင်လည်း ရှိနေဦးမည်ဖြစ်သည်။

"စစ်သားတိုင်းလူသား ဖြစ်သော်လည်း လူသားတိုင်း စစ်သား မဖြစ်နိုင်ပေ။" လိုအပ်သောရပ်ပိုင်း၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြည့်စုံမှ သာလျှင် စစ်သားတစ်ဦး၊ တပ်မတော်သားတစ်ဦး ဖြစ်လာနိုင်သည်။ သာမန်လူများသည် ၎င်းတို့ အသက်ရှင်ရပ်တည်ရေးအတွက် လူသားဆန်ဆန်တွေ့တော့ ခံစားလုပ်ကိုင်နေကြသည်။ စစ်သားသည် လည်း လူသားတစ်ဦးဖြစ်သည့် အတွက် သာမန်လူတစ်ဦးကဲ့သို့ မူရင်းသဘာဝ ခံစားမှုရှိကြပါသည်။ သို့သော် စစ်သားတစ်ဦး လူသားဆန်လာပါက တာဝန်များကို ကျေပွန်စွာ မဆောင်ရွက်နိုင်သကဲ့သို့ စစ်သားကောင်းတစ်ဦးလည်း ဖြစ်လာနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ မိမိ၏ အသက်ကို စွန့်လွှတ်နိုင်ရန်အတွက် အိုးအိမ်စည်းစိမ်နှင့် ဇနီးသားမယားတို့ ကို ဦးစွာ စွန့်လွှတ်နိုင်ရမည်။ ထို့ကြောင့်မိမိကိုယ်ကျိုး ထက် နိုင်ငံနှင့်လူမျိုးအတွက် သီးခြားမှန်မြတ်သည့် ဂုဏ်ဒြပ်သည် စစ်သားကောင်း တစ်ယောက်၏ ဘဝတွင် သာရှိပါသည်။ အထူးသဖြင့် အသက်ကို ရင်း၍ ကိုယ်လက်အင်္ဂါတို့ ကို စွန့်လွှတ်နိုင်သူတို့ ၏ ဂုဏ်ဒြပ်သည် စစ်သား ဘဝတွင် သာရှိသည့် စစ်သားဂုဏ်ရည်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းပြည်အသီးသီး၌ စံနမူနာယူထိုက်သည့် နိုင်ငံ၏ ပုံရိပ် သူရဲကောင်းများကို ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုး၊ သတ်မှတ်ချက်အမျိုးမျိုးတို့ ဖြင့် ချီးမြှင့်ခဲ့ကြသလို ချီးမြှင့်လျက်လည်း ရှိပါသည်။ ။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် Medal Of Honor ဆုတံဆိပ်ကို ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသော (ကြည်း၊ရေ၊လေ) စစ်မှုထမ်းများကို ချီးမြှင့်ပါသည်။ ။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ ပထမဆုံးတိုက်ပွဲဝင်တံဆိပ်ဖြစ်ပြီး ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်သည့်အခါ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည့် စစ်သားများကို ချီးမြှင့်ပေးပြီး အဆင့် အမြင့်ဆုံးဆု တံဆိပ်ဖြစ်ပါသည်။ ။ ၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် စတင်ချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။ ။

Medal of Honor

အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၏ The Victoria Cross ဆုတံဆိပ်သည် (ကြည်း၊ ရေ၊လေ)တပ်မတော်သားများကို စစ်မြေပြင်၌ ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်

ရာတွင် ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသော လုပ်ဆောင်ချက်များကြောင့် ပေးအပ် ချီးမြှင့်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။ ထိုဆုတံဆိပ်ကို ဘက်ကင်ဟမ် နန်းတော်၏ ဗြိတိသျှ ဧကရာဇ်ကချီးမြှင့်ခြင်းဖြစ်ပြီး အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၏ စွမ်းရည်သတ္တိဆိုင်ရာ ဆုတံဆိပ်များ တွင် အမြင့်ဆုံးဘွဲ့တံဆိပ် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ၁၈၅၇ ခုနှစ်တွင် စတင်ချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။ ။

The Victoria Cross

The Victoria Cross ဂျာမနီနိုင်ငံ၏ Bundeswehr Cross of Honour for Valour ဆုတံဆိပ်သည် တိုက်ခိုက်ရေး ရဲစွမ်းသတ္တိရှိမှုအတွက် ချီးမြှင့်

ပေးသော ဆုတံဆိပ်ဖြစ်သည်။ ။ တိုက်ပွဲတွင် အသက်နှင့်ကိုယ်လက်အင်္ဂါ
အား စွန့်လွှတ် စွန့်စားစွာဖြင့် တိုက်ပွဲဝင်မှုအတွက်
ချီးမြှင့်ပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။ အမြင့်ဆုံး ဆုတံဆိပ်ဖြစ်ပြီး ဒုတိယကမ္ဘာ
စစ် နောက်ပိုင်းမှ စတင်ချီးမြှင့်ပါသည်။ ။

The Bundeswehr Cross of Honour for Valour

တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံအစိုးရက ချီးမြှင့်ပေးသော The Tlero's Medal ဆုတံဆိပ်သည် အမြင့်ဆုံး ဆုတံဆိပ်ဖြစ်ပါသည်။ ။ ပထမတန်း အဆင့်နှင့်ဒုတိယတန်းအဆင့်ဟူ၍ နှစ်မျိုးခွဲခြားထားပါသည်။ ။ ဆုချီးမြှင့်

င့်ခံရသူကို သူရဲကောင်းစံပြပုဂ္ဂိုလ် (Heroic Exemplar) ဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့သည် ။ အမျိုးသား ကာကွယ်ရေးနှင့် စစ်ရေးအဆင့်မီစေရေးတွင် ထူးချွန်သော ပံ့ပိုးမှုများ အတွက် ၁၉၅၁ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းမှ စ၍ ချီးမြှင့်ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။

First Class

Second Class

Different classes of the
Order of Heroic Exemplar

ဂျပန်နိုင်ငံ၏ Supreme Order of the Chrysanthemum ဆုတံဆိပ်(ပ

ထမအဆင့်)သည် စွမ်းရည်ဆိုင်ရာတံဆိပ်များ အနက် အမြင့်ဆုံး တံဆိပ်ဖြစ်ပါသည်။ Meiji ခေတ် ၁၈၇၆ ခုနှစ်တွင် စတင်ချီးမြှင့်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ အလွန်ထူးခြားသော၊ စံထားထိုက်သော အောင်မြင်မှု၊ တာဝန်ထမ်းဆောင်မှုတို့ အတွက် ချီးမြှင့်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

Grand Cordon of the Supreme Order of the Chrysanthemum

နိုင်ငံအသီးသီး၏ အမြင့်ဆုံးစွမ်းရည်သတ္တိဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည် -

-အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ - Cross to the Heroic Valour in Combat

- သြစတြေးလျနိုင်ငံ - The Victoria Cross for Australia

- သြစတြီးယားနိုင်ငံ - The Military Merit Decoration

-ဘရာဇီးနိုင်ငံ - Order of Military Merit (Brazil)

-ကနေဒါနိုင်ငံ - The Victoria Cross of Canada

-ဒိန်းမတ်နိုင်ငံ - The Valour Cross

- အက်စ်တိုးနီးယားနိုင်ငံ The Cross of Liberty

- ဖင်လန်နိုင်ငံ - Mannerheim Cross

-ပြင်သစ်နိုင်ငံ - The Legion of Honour

-ဂရိနိုင်ငံ - Medal for Gallantry, Cross of Valour

-အိန္ဒိယနိုင်ငံ - Param Vir Chakra

-အစ္စရေးနိုင်ငံ - The Medal of Valour

-အီတလီနိုင်ငံ - Gold Medal of Military Valour

-လူဇင်ဘတ်နိုင်ငံ Military Medal

- နယ်သာလန်နိုင်ငံ Military William Order

-နယူးဇီလန်နိုင်ငံ The Victoria Cross for New Zealand

-နော်ဝေနိုင်ငံ - The War Cross with Sword

-ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ - Nishan-e- Haider (Left) Hilale-Kashmir (Right

)

- ပိုလန်နိုင်ငံ -Order of Virtuti Militari

-ရုရှားနိုင်ငံ -Hero of the Russian Federation

-စပိန်နိုင်ငံ -Laureate Cross of Saint Ferdinand

-ထိုင်းနိုင်ငံ -Order of Rama ။

ဇင်ဘာဘွေနိုင်ငံများ - The Gold Cross of Zimbabwe

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရှေးမြန်မာမင်းများ လက်ထက်ခေတ်အဆက် ဝက်
ကပင် စွမ်းရည်ဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်များကို အမည်အမျိုးမျိုး
သတ်မှတ်ခေါ်ဝေါ်ပြီး သူရဲကောင်းများကို ချီးမြှင့်ခဲ့သည် ။ ယနေ့ခေတ်
မြန်မာ့တပ်မတော်၏ စွမ်းရည်သတ္တိဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်များ အနက် အ
ဆင့်မြင့်ဆုံး ဘွဲ့တံဆိပ်မှာ အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ ဖြစ်ပါသည် ။

အောင်ဆန်းသုရိယဘွဲ့၊ တံဆိပ်

မိမိတိုင်းပြည်အတွက် ထမ်းဆောင်ကြရသည့်တာဝန်များ အနက် အ
စွန့်စားရဆုံး၊ ပေးဆပ်စွန့်လွှတ်ရမှု အများ ဆုံး၊ အရေးကြီးဆုံး တာဝန်

တစ်ရပ်ဖြစ်သည့်အပြင် လူတိုင်းပြုရခဲပြုနိုင်ခဲ့သည့် အမွန်မြတ်ဆုံးသော
တာဝန်ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဤတာဝန်ကို အသက်စွန့်၍
ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသူများကို ချီးမြှင့်သည့် အောင်ဆန်းသူရိယ ဘွဲ့အားလ
တ်တလော ဖြစ်ပေါ်နေသော ကြီးမားသည့် စစ်ရေးအခက်အခဲ အကျဉ်း
အကျပ်ကြောင့် အထူးနစ်နာ ထိခိုက်ဆုံးရှုံးရမည့် ထူးကဲသော အန္တရာယ်
ကို ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရသော အခြေအနေမျိုးသို့ ဆိုက်ရောက်နေစဉ် တပ်
အဖွဲ့အစည်း၏ စစ်ရေးအကျိုးငှာ မိမိအသက်ကို ပဓာနမထားဘဲ စံတင်
ထိုက်သည့်ရဲစွမ်းသတ္တိ၊ ဂုဏ်ယူထိုက် သည့် စွန့်စားခြင်းမျိုးတို့ဖြင့် တာ
ဝန်ကို ရဲဝံ့စွန့်စားစွာ တစ်ဦးတည်းဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ရန်သူနှင့်ရင်ဆိုင်
တိုက်ခိုက်ရာ၌ မိမိအသက်ဘေး အန္တရာယ်ကို အလျှင်းမငဲ့ကွက်ဘဲ မိမိ
ထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်ကို ခိုင်မြဲသောစိတ်ဓာတ်၊ မဆုတ်မနစ်သော
ရဲစွမ်းသတ္တိတို့ဖြင့် ဂုဏ်ယူထိုက်သည့် ထူးကဲစွာတာဝန် ထမ်းဆောင်မှု
ဖြစ်ခြင်း၊ မိမိအသက်ဘေးရန် အန္တရာယ်နှင့်တကွအခြားသော ကျရော
က်နိုင်သည့် ဘေးရန်အန္တရာယ်များ ၊ မြန်မာ့သမိုင်းဝင် အောင်ဆန်းသူရိ
ယ သူရဲကောင်း ၆ ဦး ၃၁ ကို လျစ်လျူရှု၍ နိုင်ငံတော်၏ စစ်ရေး အကျိုး
ငှာ ရဲဝံ့စွန့်စားစွာ သက်စွန့် ကြိုးပမ်း ချီးမွမ်းဂုဏ်ပြုထိုက်သည့် တာဝန်
ထမ်းဆောင်မှုဖြစ်ခြင်း၊ ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်စဉ်အတွင်း တပ်အ
ဖွဲ့ အစည်းအလိုက် ကြီးမားသော ထိခိုက်ဆုံးရှုံးမှုအန္တရာယ်နှင့် တွေ့ကြုံ
ရမည့် စစ်ရေးအခြေအနေမျိုးသို့ ဆိုက်ရောက်နေစဉ် တပ်အဖွဲ့ အစည်း
အလိုက် သက်ဆိုင်ရာ တပ်မတော်သား များက မိမိတို့ ၏ အသက်အန္တ
ရာယ်ကို ဥပေက္ခာပြု၍ ထူးကဲမြင့်မားသော စိတ်ဓာတ်တို့ဖြင့် ရဲဝံ့စွန့်
စားစွာတိုက်ခိုက်ကြခြင်း၊ တပ်အဖွဲ့အစည်းအနေဖြင့် မိမိတို့ ၏ အသ
က်ဘေးအန္တရာယ်ကို လုံးဝမငဲ့ကွက်ဘဲပေးအပ်သည့် တာဝန်ကို
ထူးကဲမြင့်မားသောရဲစွမ်းသတ္တိ၊ ကြံ့ခိုင်သောစိတ်ဓာတ်တို့ဖြင့် ချီးမွမ်း ဂု

ဏ်ပြုထိုက်သည့် တာဝန်ထမ်းဆောင်မှု ဖြစ်ခြင်းစသည့် စွမ်းရည် သတ္တိ အရည်အချင်းတစ်ရပ်ရပ်နှင့် ပြည့်စုံမှ သာ အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ကို တပ်အဖွဲ့ အစည်းလိုက်သော်လည်းကောင်း၊ တပ်မတော်သားတစ်ဦးချင်း အလိုက်သော်လည်းကောင်း ချီးမြှင့်အပ်နှင်းပါသည်။ ။

လွပ်လပ်ရေးရပြီး ကာလမှ ယနေ့အချိန်ထိ မြန်မာ့တပ်မတော်၏ အမြင့်ဆုံးသော စွမ်းရည်သတ္တိဘွဲ့ဖြစ်သည့် အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ရရှိသူ ၆ ဦးအနက် အသက်ရှင်သူတစ်ဦးသာ ကျန်ရှိပါသည်။ ။ အောင်ဆန်းသူရိယ ဘွဲ့ ရရှိသူ ၆ ဦးမှာ

(၁) ဗိုလ်မှူးအေးချို - (ကျဆုံး ၊ ၂၁-၈-၄၈)

စစ်ရဲတပ်ရင်း၊

(၂) ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း

အမှတ်(၁)ချင်းသေနတ်ကိုင်တပ်ရင်း၊

(၃) တပ်သားလှသောင်း (ကျဆုံး၊ ၂၈-၄-၄၉)

အမှတ်(၃)ဗမာ့သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်း၊

(၄) တပ်သားဆွတ်(က်)ဗဟာဒူးရိုင်း (ကျဆုံး၊ ၁၈-၇-၅၀)

အမှတ်(၄)ခြေလျင်တပ်ရင်း၊

(၅) တပ်သားစောမြင့်(ကျဆုံး၊ ၂၈-၆-၅၁)

အမှတ်(၂)ခြေမြန်တပ်မဟာဌာနချုပ်(တွဲဖက်)၊

(၆) အရပ်သားစောဘရီ - (ကျဆုံး၊ ၂၈-၆-၅၁)

အမှတ်(၂)ခြေမြန်တပ်မဟာဌာနချုပ်(တွဲဖက်)တို့ ဖြစ်သည်။ ။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ စွမ်းရည်သတ္တိဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်များ အနက် အမြင့်ဆုံးဘွဲ့ရရှိသူ ၆ ဦးတို့ ၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်နှင့် စွန့်လွှတ်စွန့်စား ဆောင်ရွက်ချက်များကို မဖော်ပြမီ လွတ်လပ်ရေးရပြီးစ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းမှု အခြေအနေကို ဦးစွာဖော်ပြလိုပါသည်။ ။

တိုင်းပြည်က နုနု၊ မုန်တိုင်းကထန်ထန်

လွတ်လပ်ရေးရပြီးစ တိုင်းပြည်၏ အခြေအနေမှာ ဆရာမြတ်ထန် (ဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်းတင်မောင်) ရေးသားခဲ့သည့် "တိုင်းပြည်က နုနု မုန်တိုင်းကထန်ထန်" ခေါင်းစဉ်အတိုင်းဖြစ်နေပါသည်။ ။

မြန်မာနိုင်ငံသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့တွင် လွတ်လပ်ရေး ရရှိခဲ့ပေသည်။ ။ သို့သော် လွတ်လပ်ရေး၏ လက်တွေ့ အနှစ်သာရမှာ အေးချမ်းမှု၊ သာယာမှု၊ တရားမျှတမှု၊ လုံခြုံမှု၊ ဖူလုံအဆင်ပြေမှု စသည့် အကျိုးခံစားခွင့်များ မဟုတ်ဘဲ အာဏာလုရေး၊ ဆူပူသောင်းကျန်းရေး၊ ထင်ရာစိုင်းရေး၊ လူမျိုးရေး အစရှိသည့်လုပ်ငန်းရပ်များကို လွတ်လပ်စွာ လုပ်ကိုင်နိုင်ကြပြီဟူသော အနှစ်သာရဖြစ်ခဲ့သည်။ ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်အချိန်က တရားမျှတသည့် အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်၊ တရားမျှတသည့် စီးပွားရေးစနစ်ထူထောင်ရေးအတွက် ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံတည်ဆောက်ရန် ရည်သန်ထားခဲ့သည် မှာလည်း ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာသည်နှင့် အမျှပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ရသည်။ ။ ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို အသ

က်သွင်းခဲ့သည့် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ဆိုရှယ်လစ်ဆိုသည့် စကားတစ်လုံးမျှမပါသည့် အခြေအနေ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရသည်။ ။ ဤလွတ်လပ်ရေးကို အတုအယောင်လွတ်လပ်ရေးဟု သဘောထားသည့် လက်ဝဲအစွန်းရောက်သမားများကလည်း လက်နက်ကိုင်လမ်းစဉ်ကို စတင် လိုက်ခြင်းနှင့်အတူ ပြည်တွင်းနိုင်ငံရေးအင်အားစုများ အကြား နိုင်ငံရေးမြန်မာ့သမိုင်းဝင် အောင်ဆန်းသူရိယ သူရဲကောင်း ၆ ဦး ၃၃ ပဋိပက္ခကို ပြည်တွင်းစစ်အသွင်ဖြင့် ဖြေရှင်းသည့်အဆင့်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ သည်။ ။ ထို့ကြောင့်လည်း မြေပြန့်ဒေသများ တွင် အစဉ်အဆက် အေးအတူ ပူအမျှ အတူတကွနေထိုင်ခဲ့ကြသည့် အချို့သော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ သည် ဗမာလူမျိုးချင်း ပဋိပက္ခကို အခွင့်ကောင်းယူကာ လူမျိုးရေးအပေါ် အခြေခံသည့် ပြည်နယ်များ ထူထောင်ခဲ့ထွက်ရန် ရောင်စုံသောင်းကျန်းသူ အသွင်နှင့် ထကြွလာခဲ့ကြသည်။ ။ ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီဘောင်အတွင်း ပဒေသရာဇ်စနစ်အတွက် နေရာမရှိသည့်တိုင်အောင်လည်း ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ရရှိခဲ့သည့် ခွဲထွက်ခွင့် အပေါ်မူတည်ပြီး အချို့သောတိုင်းရင်းသားများ အနေဖြင့် ပဒေသရာဇ် အာဏာတည်မြဲရေး အတွက် ကြိုးပမ်းမှုများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ။

ဤသို့ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံသည် လွတ်လပ်သည် ဆိုသည် နှင့်ပင် နိုင်ငံတော်ပြိုကွဲမည့် အခြေအနေကို စတင်ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ ။

သခင်စိုး ဦးဆောင်သည့် အလံနီကွန်မြူနစ်များ သည် ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် တောခိုခဲ့ကြပြီး အဖျက်လုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်လျက် ရှိပါ သည်။ ။ သခင်သန်းထွန်း ဦးဆောင်သည့် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ(ဗကပ) တို့သည် ၁၉၄၈ခုနှစ်၊မတ်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် တောခိုခြင်းကစ၍ သူတစ်လူငါတစ်မင်းအဖွဲ့များ ဖွဲ့ကြပြီး ပြည်တွင်းစစ်ကြီးကို ခြိမ်းခြိမ်းသဲသဲ

ဆင်နွှဲကြပါတော့သည်။ ။ ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ တောခိုပြီးနောက် ဗိုလ် ဖိုးကွန်း၊ ဗိုလ် လရောင်တို့ ဦးဆောင်သည့် ရဲဘော်ဖြူများ သည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်နေ့တွင် တောခိုကြပါသည်။ ။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၈ ရက်နေ့တွင် ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင် ဗိုလ်ဇေယျ၊ ဗိုလ်ရဲထွဋ်တို့ ၏ သရက်မြို့ရှိ ဗမာ့သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်း(၁)နှင့် မင်္ဂလာဒုံရှိ ဗမာ့သေနတ်ကိုင် တပ်ရင်း(၃)မှ တချို့ တစ်ဝက်တို့ တောခိုကြပြန်သည်။ ။

သခင်နဦးဆောင်သည့် ဗမာ့ပလ္လအစိုးရ အကျပ်အတည်းတွေ့ နေသည်ကို အခွင့်ကောင်းယူသည့် စောဘဦးကြီး ဦးဆောင်သည့် ကရင်အမျိုးသား ကာကွယ်ရေးအဖွဲ့ (KNDO- Karen National Defence Organization)ကလည်း အင်းစိန်မြို့ရှိ ခဝဲခြံ၊ တောင်သူကုန်းစသည့် ကရင်ရပ်ကွက်များ တွင် မြေကတုတ်၊ ခံတပ်ကျင်းများ ဆောက်လုပ်လျက် ရှိပါသည်။ ။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် KNDO များက သထုံ၊ မော်လမြိုင်နှင့် ပုသိမ်မြို့များကို တိုက်ခိုက်သိမ်း ပိုက်ကြပါသည်။ ။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ တတိယပတ်တွင် ပြည်လမ်းတစ်လျှောက် ရန်ကုန်သို့ ဆင်းလာသည့် ရဲဘော်ဖြူ၊ ကွန်မြူနစ်သူပုန်တပ်ပေါင်းစုတို့ သည် ဖိုးသာ

အောင်ကုန်းတံတား၌ တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူး အေးချို၏ ပြည်ထောင်စုစစ်ရဲ တပ်ရင်း(၂၁)နှင့် အပြင်းအထန် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားပါသည်။ ။

တိုင်းပြည်၏ အခြေအနေသည် ပိုမိုဆိုးဝါး လာပြီး ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် တောင်ငူမြို့ အမှတ်(၁) ကရင်သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်းသည် အတိအလင်းပုန်ကန်၍ တောင်ငူကိုသိမ်းပိုက်ခဲ့ပါသည်။ ။ ထို့နောက် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁ ရက် နေ့တွင် အင်းစိန်တိုက်ပွဲကြီး စတင်ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ ။ ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ရာဘာခြံတိုက်ပွဲ၊ စောဘင်ဆင်ခြံတိုက်ပွဲ၊ ဦးစက္ကိန်ဘုန်းကြီးကျောင်းတိုက်ပွဲ၊

စော်ဘွားကြီး ကုန်းတိုက်ပွဲများ တွင် ချင်းသေနတ်ကိုင်တပ်ရင်း(၁)က ရွပ်ရွပ်ချွံချွံတိုက်ပွဲဝင် ခဲ့ပါသည်။ ။ အမှတ်(၁)ကရင်သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်းသည် တောင်ငူတွင် လည်း ကောင်း၊ အမှတ်(၂)ကရင်သေနတ်ကိုင် တပ်ရင်းသည် ပြည်တွင် လည်း ကောင်း၊ အမှတ်(၃)ကရင်သေနတ်ကိုင် တပ်ရင်းသည် မန္တလေးတွင် လည်း ကောင်း ရှိနေခဲ့ပါသည်။ ။ အမှတ်(၃) ကရင်သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်းသည် အင်းစိန်တိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲနေသည့် KNDO တို့ အတွက် စစ်ကူပေးရန် ပြည်ရန်ကုန်လမ်းနှင့် တောင်ငူ - ရန်ကုန် လမ်းကြောင်းအတိုင်း ရန်ကုန်သို့ ချီတက်ခဲ့ကြပါသည်။ ။ ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် KNDOများက ဒိုက်ဦး မြို့ကို သိမ်းပိုက်ကြပါသည်။ ။ တပ်သားလှသောင်း တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ သည့် အမှတ်(၃)ဗမာ့ သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်းသည် ဒိုက်ဦးနှင့် ဖောင်တော် သီကြား ရှမ်းစုရွာတွင် တပ်စွဲပြီး ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ ။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ နေရာအနှံ့အပြားတွင် ပအိုဝ်း၊ မွန်နှင့် မူဂျာဟစ် တို့ကလည်း ဆူပူသောင်းကျန်းကြပါသည်။ ။ တပ်မတော်အနေဖြင့် တောမခိုဘဲကျန်ရှိနေသည့် ဗမာ့သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်းများ ၊ ခြေလျင်တပ်ရင်းများ ၊ ပြည်ထောင်စုစစ်ရဲတပ်ရင်းများ ၊ စစ်ဝန်ထမ်းတပ်များ ၊ ကျောင်းသား ရဲခေါင်တပ်များ ၊ မီးသတ်တပ်များ ၊ ချင်းသေနတ်ကိုင်တပ်များ နှင့် ကချင်သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်းများ ဖြင့် တစ်ပြည်လုံးဖြန့်ခွဲ၍ ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့ရပါ သည်။ ။ အင်းစိန်စစ်မျက်နှာတိုက်ပွဲသည် ပြင်းထန်ခဲ့သည်။ ။ မကြာမီ အင်းစိန် တိုက်ပွဲနှင့် ကရင်သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်းများကို တပ်မတော်က ထိန်းချုပ်နိုင် ခဲ့သည်။ ။

သို့သော် သာဝတ္ထိမြို့ အမှတ်(၁)ကချင်သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်း၏ အင်အားထက်ဝက်ကျော်နှင့် အမှတ်(၃)ကချင်သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်းမှ တွဲဖက်ပေးထားသောတပ်ခွဲတို့ ကို ဗိုလ်နော်ဆိုင်း ဦးဆောင်၍ တောင်ငူ ကို

သိမ်းပိုက်ထားသော အမှတ်(၁)ကရင်သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်းနှင့် ပူးပေါင်း ပြီး မိတ္ထီလာသို့ ချီတက်ကြပြန်ပါသည်။ ။

မြောက်ပိုင်းတိုင်း တိုင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးကျော်ဇောအား တောင်ပိုင်း တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ အင်းစိန်စစ်မျက်နှာတွင် ကွပ်ကဲစေချိန် တွင် ဗိုလ်မှူးကြီး လက်ျာအား မြောက်ပိုင်းတိုင်း တိုင်းမှူးအဖြစ် ခန့်အပ် သည် ။ ထို့နောက် ရက်သတ္တပတ် နှစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင် ဗိုလ်မှူးကြီး လက်ျာအား ရန်ကုန်စစ်ရုံးသို့ သတင်းပို့ရန် ကြေးနန်းဖြင့် ညွှန်ကြားလာခဲ့ သည် ။ ထို့အတွက် တိုင်းမှူးတာဝန်ကို မေမြို့ရှိ ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်း တပ်မှူးဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး မောင်မောင်အား ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် တာဝန်လွှဲအပ်ပေးသည် ။ ထိုအချိန်က တိုင်းစစ်ဌာနချုပ် နှစ်ခုသာရှိပြီး တောင်ပိုင်းတိုင်း စစ်ဌာနချုပ်သည် မင်္ဂလာဒုံတွင် လည်းကောင်း၊ မြောက်ပိုင်းတိုင်း စစ်ဌာနချုပ်သည် မေမြို့တွင် လည်းကောင်း ရှိပါသည်။ ။

တိုင်းမှူးတာဝန် လက်ခံယူပြီး နောက်တစ်ရက် ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် အစည်းအဝေး၌ မိတ္ထီလာခံစစ်ကြောင်း ပြင်ဆင်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး တိုင်းမှူးသည် မိတ္ထီလာသို့ သွားရောက်ခဲ့ပါသည် ။ ထိုနေ့ ညနေတွင် ကရင်သူပုန်များက ပျော်ဘွယ်မြို့ကို သိမ်းပိုက်သည် ။ နောက်တစ်နေ့ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့ နံနက်တွင် ကရင်သူပုန်တို့က အမ်းမတ်ကားနှစ်စီးဖြင့် ချီတက် လာပြီးတိုက်ခိုက်သည် ။ ဗမာ့တပ်မတော် ခံစစ်ကြောင်းနှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားနေစဉ်ပင် သောင်းကျန်းသူတပ်အချို့သည် ဘယ်ညာဘေးဘက်များမှ ပန်း၍ မိတ္ထီလာသို့ချီတက်ရာ ရှေ့တန်း စစ်မျက်နှာကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုရန်လာသော တိုင်းမှူး ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးမောင်မောင်၏ အဖွဲ့ နှင့်တွေ့ရှိ၍ တိုင်းမှူးနှင့်အဖွဲ့သည် ရန်သူ့ဖမ်းဆီးခြင်း ခံရလေသည် ။ ချောင်းကောက်စစ်ပွဲတွင် လည်း တပ်ဖွဲ့မှူး

ဗိုလ်မှူး

ကျော်ထွန်းနှင့်တကွ ရဲဘော်များကျဆုံးသည်။ ။ ထိုနေ့တွင် ပင် မိတ္ထီလာမြို့သည် သောင်းကျန်းသူများ လက်ဝယ်သို့ ကျရောက်ခဲ့ပါသည်။ ။ တိုင်းမှူးနှင့် အဖွဲ့အား KNDOတို့က မိတ္ထီလာထောင်၊ တောင်ငူထောင်တို့မှ တစ်ဆင့်ကော့သဲဒိုး(ရေသိုးကြီးရွာ) အချုပ်စခန်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းချုပ်နှောင်ထားခဲ့ပါသည်။ ။

၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ နှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် တရုတ်ပြည် ယူနန်တောင်ပိုင်းရှိ တရုတ်ဖြူ(ကူမင်တန်)တပ်များ သည် တရုတ်ပြည်သူ့တပ်မတော် အမှတ် (၄) တပ်တော်စု (တရုတ်နီ)၏ ထိုးစစ်ဆင်တိုက်ခိုက်မှုကို ခုခံနိုင်စွမ်း မရှိသောကြောင့် ဖရိဖရဲဖြစ်ကာ တရုတ်ဖြူကူမင်တန် အမှတ်(၈)တပ်တော်၊ အမှတ်(၂၅)တပ်တော်နှင့် အမှတ်(၉၃)တပ်မမှ တပ်ဖွဲ့အချို့သည် မြန်မာနိုင်ငံ ပိုင်နက်နယ်မြေအတွင်းသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ။

၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇန်နဝါရီလဆန်းတွင် တရုတ်ဖြူတပ်သား ၂၀၀၀ ခန့်သည် ကျိုင်းတုံနယ်အတွင်းရှိ မိုင်းယန်းတွင် တပ်စွဲကြပြီး မတ်လတွင် တရုတ်ဖြူအင်အား ၁၅၀၀ ခန့်သည် ယင်းတို့ ၏ မိသားစုအင်အား ၅၀၀ ခန့်နှင့် အတူ ကျိုင်းတုံနယ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာကြပြန်သည်။ ။ ဧပြီလနှင့် မေလများ တွင် အချို့သော တရုတ်ဖြူတပ်များ သည် ကျိုင်းတုံနယ် အတွင်းရှိ မြို့များ သို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ကြပြီးနောက် ကျန်တပ်ဖွဲ့ကြီးမှာ ကျိုင်းတုံမြို့ကို အရှေ့ဘက်မှ ဖြတ်ကျော်ကာ တောင်ဘက်သို့ ချီတက် ဝင်ရောက်ကြပြီးအရှေ့ဘက်တွင် မဲခေါင်မြစ်နှင့်ပြင်သစ် အင်ဒိုချိုင်းနား နယ်စပ်အနောက်ဘက်တွင် ကျိုင်းတုံ၊ တာချီလိတ်နှင့် တောင်ဘက်တွင် ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်ဖြစ်သည့် တြိဂံဒေသ၌ တပ်စွဲခဲ့ကြသည်။ ။ တရုတ်ဖြူ

မြန်မာ့သမိုင်းဝင် အောင်ဆန်းသူရိယ သူရဲကောင်း ၆ ဦး ၃၅ တပ်များကို ဦးစီးခေါင်းဆောင်သူများမှာ အမှတ်(၈)တပ်တော်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး လီမီ ၊ အမှတ်(၂၆) တပ်တော်မှ ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး လူကိုချွမ်း၊ အမှတ်(၉၃)တပ်မမှ ဗိုလ်ချုပ် မာချောယီနှင့် ဗိုလ်ချုပ် လူချင်ဆွန်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ။

၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇွန်လ ပထမပတ်တွင် ကျိုင်းတုံဒေသရှိ တပ်မတော်အာဏာပိုင်များက တရုတ်ဖြူ တပ်ဖွဲ့ဝင်များအား လက်နက် ချရန်နှင့် သို့မဟုတ်ပါက မြန်မာနိုင်ငံပိုင်နက်နယ်မြေအတွင်းမှ ထွက်ခွာ သွားရန် ရာဇသံပေးခဲ့သည်။ ။ သို့သော်တရုတ်ဖြူတို့ က လက်နက်ချ အပ်ခြင်း မပြုနိုင်ကြောင်း၊ ဗမာ့တပ်မတော်က ယင်းတို့ အား တိုက်ခိုက် လာလျှင် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ရှိကြောင်း ပြန်ကြားပြီး ကျိုင်းတုံ-တာချီလိတ် လမ်း မိုင်တိုင်(၈၁)မှ တာချီလိတ်အထိ သိမ်းပိုက်လိုက်ကြသည်။ ။ ထိုအချိန်တွင် တပ်မတော်က ကျိုင်းတုံမြို့တွင်းရှိ တရုတ်ဖြူ ထောက်လှမ်း ရေးသမားများ နှင့် တပ်သားများကို ဖမ်းဆီးရမိပြီး မိတ္ထီလာ အကျဉ်းစခန်း သို့ ပို့ဆောင်ထားသည့်အချိန်ဖြစ်သည်။ ။ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇွန်လ ဒုတိယ ပတ်တွင် တပ်သား ဆွတ်(က်)ဗဟာဒူးရိုင်း တာဝန်ထမ်းဆောင်သည့် အမှတ်(၄)ဂေါ်ရခါးတပ်ရင်းက တရုတ်ဖြူတပ်များကို ထိုးစစ်ဆင်တိုက် ခိုက်ရာ ဇူလိုင်လ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ကျိုင်းတုံ-တာချီလိတ်လမ်းရှိ တရုတ်ဖြူ တပ်များကို ရှင်းလင်းနိုင်ခဲ့ပြီး တာချီလိတ်မြို့ ကိုလည်း ထိုနေ့တွင် ပင် ပြန်လည်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ ။

ထိုစဉ်ကတပ်မတော်အနေဖြင့် ပြည်တွင်းရှိရောင်စုံ သောင်းကျန်းသူများ ၏ ပုန်ကန်သောင်းကျန်းမှုများကို အပြင်းအထန် နှိမ်နင်းတိုက်ခိုက် နေရစဉ် ပြည်ပကျူးကျော်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်သည့် ကေအမ်တီ တရုတ်ဖြူတို့ ၏ ကျူးကျော်မှုကိုလည်း တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်ရခြင်းမှာ တပ်မတော်

၏ လေးစား ဂုဏ်ယူဖွယ် ဆောင်ရွက်ချက်တစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။ ။
